உ

|| श्री मूकपञ्चशती ||

कामाडम्बरपूरया शशिरुचा कम्रस्मितानां त्विषा
कामारेरनुरागसिन्धुमधिकं कल्लोलितं कुर्वती ।
कामाक्षीति समस्तसज्जननुता कल्याणदात्री नृणां
कारुण्याकुलमानसा भगवती कम्पातटे जृम्भते ॥

|| श्री गोविन्द दामोदर स्वामिने नमः ||

कुण्डलि कुमारि कुटिले चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।
गुणिनि गुहारिणि गुह्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥

उ

श्रीमूकपञ्चशती - आर्या शतकम्

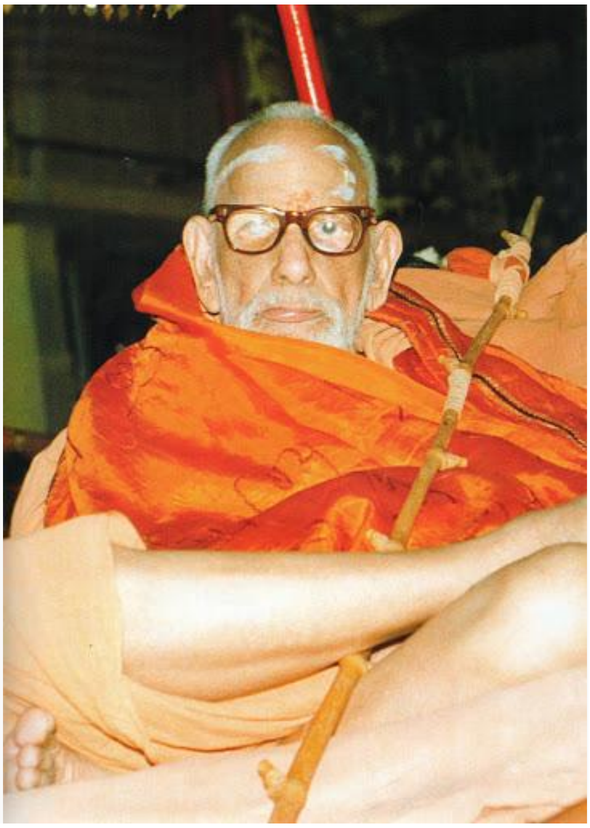

शिव शिव पश्यन्ति समं श्रीकामाक्षीकटाक्षिताः पुरुषाः ।
विपिनं भवनममित्रं मित्रं लोष्टं च युवतिबिम्बोष्ठम् ॥

कारणपरचिद्रूपा, काञ्चीपुरसीम्नि कामपीठगता ।
काचन विहरति करुणा, काश्मीरस्तबक-कोमलाङ्गलता ॥ 1

कञ्चन काञ्चीनिलयं, करधृत-कोदण्डबाणसृणिपाशम् ।
कठिनस्तनभरनम्रं, कैवल्यानन्दकन्दमवलम्बे ॥ 2

चिन्तितफलपरिपोषण,-चिन्तामणिरेव काञ्चिनिलया मे ।
चिरतरसुचरितसुलभा, चित्तं शिशिरयतु, चित्सुखाधारा ॥ 3

कुटिलकचं, कठिनकुचं, कुन्दस्मितकान्ति कुङ्कुमच्छायम् ।
कुरुते विहृतिं काञ्च्यां, कुलपर्वत-सार्वभौमसर्वस्वम् ॥ 4

पञ्चशरशास्त्रबोधन,-परमाचार्येण दृष्टिपातेन ।
काञ्चीसीम्नि कुमारी, काचन मोहयति कामजेतारम् ॥ 5

परया काञ्चीपुरया, पर्वतपर्यायपीनकुचभरया ।
परतन्त्रा वयमनया, पङ्कजसब्रह्मचारि-लोचनया ॥ 6

ऐश्वर्यमिन्दुमौले:, ऐकात्म्यप्रकृति काञ्चिमध्यगतम् ।
ऐन्दवकिशोरशेखरं, ऐदम्पर्यं चकास्ति निगमानाम् ॥ 7

श्रितकम्पासीमानं, शिथिलितपरमशिव-धैर्यमहिमानम् ।
कलये पाटलिमानं, कञ्चन कञ्चुकितभुवनभूमानम् ॥ 8

ॐ

आदृतकाञ्चीनिलयां, आद्यां आरूढयौवनाटोपाम् ।
आगमवतंसकलिकां, आनन्दाद्वैतकन्दलीं वन्दे ॥ 9

तुङ्गाभिरामकुचभर-शृङ्गारितं, आश्रयामि काञ्चिगतम् ।
गङ्गाधरपरतन्त्रं, शृङ्गाराद्वैत-तन्त्रसिद्धान्तम् ॥ 10

काञ्चीरत्नविभूषां, कामपि कन्दर्पसूतिकापाङ्गीम् ।
परमां कलामुपासे, परशिववामाङ्क-पीठिकासीनाम् ॥ 11

कम्पातीरचराणां, करुणाकोरकित-दृष्टिपातानाम् ।
केलीवनं मनो मे, केषाञ्चिद्भवतु चिद्विलासानाम् ॥ 12

आम्रतरुमूलवसतेः, आदिमपुरुषस्य नयनपीयूषम् ।
आरब्धयौवनोत्सवं, आम्नायरहस्यं अन्तरवलम्बे ॥ 13

अधिकाञ्चि परमयोगिभिः, आदिमपरपीठसीम्नि दृश्येन ।
अनुबद्धं मम मानसं, अरुणिमसर्वस्व-सम्प्रदायेन ॥ 14

अङ्कित-शङ्करदेहां, अङ्कुरितोरोज-कङ्कणाश्लेषैः ।
अधिकाञ्चि नित्यतरुणीं, अद्राक्षं काञ्चिदद्भुतां बालाम् ॥ 15

मधुरधनुषा, महीधरजनुषा, नन्दामि सुरभिबाणजुषा ।
चिद्वपुषा, काञ्चिपुरे केलिजुषा, बन्धुजीवकान्तिमुषा ॥ 16

मधुरस्मितेन रमते, मांसलकुचभारमन्दगमनेन ।
मध्येकाञ्चि मनो मे, मनसिजसाम्राज्यगर्वबीजेन ॥ 17

धरणिमयीं तरणिमयीं, पवनमयीं, गगनदहन-होतृमयीम् ।
अम्बुमयीं इन्दुमयीं अम्बां, अनुकम्पं आदिमामीक्षे ॥ 18

लीनस्थिति मुनिहृदये, ध्यानस्तिमितं, तपस्यदुपकम्पम् ।
पीनस्तनभरमीडे, मीनध्वजतन्त्र-परमतात्पर्यम् ॥ 19

श्वेता मन्थरहसिते, शाता मध्ये च वाङ्मनोऽतीता ।
शीता लोचनपाते, स्फीता कुचसीम्नि, शाश्वती माता ॥ 20

पुरतः कदा नु करवै, पुरवैरिविमर्द-पुलकिताङ्गलताम् ।
पुनतीं काञ्चीदेशं, पुष्पायुध-वीर्यसरसपरिपाटीम् ॥ 21

पुण्या काऽपि पुरन्ध्री, पुङ्खितकन्दर्प-सम्पदा वपुषा ।
पुलिनचरी कम्पायाः, पुरमथनं, पुलकनिचुलितं कुरुते ॥ 22

तनिमाद्वैतवलग्नं, तरुणारुणसम्प्रदाय-तनुलेखम् ।
तटसीमनि कम्पायाः, तरुणिमसर्वस्वं आद्यमद्राक्षम् ॥ 23

पौष्टिककर्मविपाकं, पौष्पशरं सविधसीम्नि कम्पायाः ।
अद्राक्षं, आत्तयौवनं, अभ्युदयं कञ्चिदर्धशशिमौलेः ॥ 24

संश्रितकाञ्चीदेशे, सरसिजदौर्भाग्य-जाग्रदुत्तंसे ।
संविन्मये विलीये, सारस्वत-पुरुषकारसाम्राज्ये ॥ 25

मोदितमधुकरविशिखं, स्वादिमसमुदाय-सारकोदण्डम् ।
आदृतकाञ्चीखेलनं, आदिममारुण्यभेदं आकलये ॥ 26

उररीकृतकाञ्चिपुरां, उपनिषदरविन्द-कुहरमधुधाराम् ।
उन्नम्रस्तनकलशीं, उत्सवलहरीं उपास्महे शम्भो: ॥ 27

एणशिशुदीर्घलोचनं, एन:परिपन्थि सन्ततं भजताम् ।
एकाम्रनाथजीवितं, एवं पददूरं, एकमवलम्बे ॥ 28

स्मयमानमुखं, काञ्चीमयमानं, कमपि देवताभेदम् ।
दयमानं वीक्ष्य मुहु:, वयं आनन्दामृताम्बुधौ मग्ना: ॥ 29

कुतुकजुषि काञ्चिदेशे, कुमुदतपोराशि-पाकशेखरिते ।
कुरुते मनोविहारं, कुलगिरिपरिबृढ-कुलैकमणिदीपे ॥ 30

वीक्षेमहि काञ्चिपुरे, विपुलस्तन-कलशगरिमपरवशितम् ।
विद्रुमसहचरदेहं, विभ्रमसमवाय-सारसन्नाहम् ॥ 31

कुरुविन्दगोत्रगात्रं, कूलचरं कमपि नौमि कम्पाया: ।
कूलङ्कषकुचकुम्भं, कुसुमायुध-वीर्यसारसंरम्भम् ॥ 32

कुड्मलितकुचकिशोरैः, कुर्वाणैः, काञ्चिदेशसौहार्दम् ।
कुङ्कुमशोणैर्निचितं, कुशलपथं शम्भुसुकृतसम्भारैः ॥ 33

अङ्कितकचेन केनचित्, अन्धङ्करणौषधेन कमलानाम् ।
अन्तःपुरेण शम्भोः, अलङ्क्रिया काऽपि कल्प्यते काञ्च्याम् ॥ 34

ऊरीकरोमि सन्ततं, ऊष्मलफालेन लालितं पुंसा ।
उपकम्पं उचितखेलनं, उर्वीधर-वंशसम्पदुन्मेषम् ॥ 35

अङ्कुरितस्तनकोरकं, अङ्कालङ्कारं एकचूतपतेः ।
आलोकेमहि कोमलं, आगमसंलाप-सारयाथार्थ्यम् ॥ 36

पुञ्जितकरुणं, उदञ्चित-शिञ्जितमणिकाञ्चि, किमपि काञ्चिपुरे ।
मञ्जरितमृदुलहासं, पिञ्जरतनुरुचि पिनाकिमूलधनम् ॥ 37

लोलहृदयोऽस्मि, शम्भोर्लोचनयुगलेन लेह्यमानायाम् ।
लालितपरमशिवायां, लावण्यामृत-तरङ्गमालायाम् ॥ 38

मधुकरसहचरचिकुरैः, मदनागमसमयदीक्षित-कटाक्षैः ।
मण्डितकम्पातीरैः, मङ्गलकन्दैर्ममास्तु सारूप्यम् ॥ 39

वदनारविन्दवक्षो-वामाङ्कतटी,-वशंवदीभूता ।
पुरुषत्रितये त्रेधा, पुरन्ध्रिरूपा, त्वमेव कामाक्षि ॥ 40

बाधाकरीं भवाब्धे:, आधाराद्यम्बुजेषु विचरन्तीम् ।
आधारीकृतकाञ्चीं, बोधामृतवीचिमेव विमृशाम: ॥ 41

कलयामि, अन्त:शशधर-कलयाऽङ्कितमौलिं, अमलचिद्वलयाम् ।
अलयां, आगमपीठीनिलयां, वलयाङ्कसुन्दरीमम्बाम् ॥ 42

शर्वादिपरमसाधक, गुर्वानीताय कामपीठजुषे ।
सर्वाकृतये, शोणिमगर्वायास्मै, समर्प्यते हृदयम् ॥ 43

समया सान्ध्यमयूखै:, समया बुद्ध्या सदैव शीलितया ।
उमया काञ्चीरतया, न मया लभ्येत किं नु तादात्म्यम् ॥ 44

जन्तो:, तव पदपूजन-सन्तोषतरङ्गितस्य, कामाक्षि ।
बन्धो यदि भवति पुन:, सिन्धोरम्भस्सु, बम्भ्रमीति शिला ॥ 45

कुण्डलि कुमारि कुटिले, चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।
गुणिनि गुहारिणि गुह्ये, गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥ 46

अभिदाकृतिर्भिदाकृति:, अचिदाकृतिरपि चिदाकृतिर्मात: ।
अनहन्ता त्वमहन्ता, भ्रमयसि कामाक्षि शाश्वती विश्वम् ॥ 47

शिव शिव पश्यन्ति समं, श्रीकामाक्षीकटाक्षिता: पुरुषा: ।
विपिनं भवनं, अमित्रं मित्रं, लोष्टं च युवतिबिम्बोष्ठम् ॥ 48

कामपरिपन्थिकामिनि, कामेश्वरि, कामपीठमध्यगते ।
कामदुघा भव कमले, कामकले कामकोटि कामाक्षि ॥ 49

मध्येहृदयं मध्येनिटिलं, मध्येशिरोऽपि वास्तव्याम् ।
चण्डकरशक्रकार्मुक,-चन्द्रसमाभां, नमामि कामाक्षीम् ॥ 50

अधिकाञ्चि केलिलोलैः, अखिलागम-यन्त्रतन्त्रमन्त्रमयैः ।
अतिशीतं मम मानसं, असमशरद्रोहिजीवनोपायैः ॥ 51

नन्दति मम हृदि, काचन मन्दिरयन्ती, निरन्तरं काञ्चीम् ।
इन्दुरविमण्डलकुचा, बिन्दुवियन्नादपरिणता तरुणी ॥ 52

शम्पालतासवर्णं, सम्पादयितुं भवज्वरचिकित्साम् ।
लिम्पामि मनसि किञ्चन, कम्पातटरोहि सिद्धभैषज्यम् ॥ 53

अनुमितकुचकाठिन्यां, अधिवक्षःपीठं, अङ्गजन्मरिपोः ।
आनन्ददां भजे तां, आनङ्ग-ब्रह्मतत्वबोधसिराम् ॥ 54

ऐक्षिषि, पाशाङ्कुशधरहस्तान्तं, विस्मयार्हवृत्तान्तम् ।
अधिकाञ्चि निगमवाचां सिद्धान्तं, शूलपाणिशुद्धान्तम् ॥ 55

आहितविलास-भङ्गीं, आब्रह्मस्तम्बशिल्प-कल्पनया ।
आश्रितकाञ्चीमतुलां, आद्यां, विस्फूर्तिमाद्रिये विद्याम् ॥ 56

मूकोऽपि, जटिलदुर्गतिशोकोऽपि, स्मरति यः क्षणं भवतीम् ।
एको भवति स जन्तुः, लोकोत्तरकीर्तिरेव कामाक्षि ॥ 57

पञ्चदशवर्णरूपं, कञ्चन काञ्चीविहारधौरेयम् ।
पञ्चशरीयं शम्भोः, वञ्चन-वैदग्ध्यमूलमवलम्बे ॥ 58

परिणतिमतीं चतुर्धा, पदवीं सुधियां समेत्य सौषुम्नीम् ।
पञ्चाशदर्णकल्पित-पदशिल्पां, त्वां नमामि कामाक्षि ॥ 59

आदिक्षन्मम गुरुराट्, आदिक्षान्ताक्षरात्मिकां विद्याम् ।
स्वादिष्ठचापदण्डां, नेदिष्ठामेव कामपीठगताम् ॥ 60

तुष्यामि, हर्षितस्मरशासनया, काञ्चिपुरकृतासनया ।
स्वासनया, सकलजगद्भासनया, कलितशम्बरासनया ॥ 61

प्रेमवती कम्पायां, स्थेमवती यतिमनस्सु, भूमवती ।
सामवती नित्यगिरा, सोमवती शिरसि भाति, हैमवती ॥ 62

कौतुकिना कम्पायां, कौसुमचापेन कीलितेनान्तः ।
कुलदैवतेन महता, कुड्मलमुद्रां धुनोतु नः प्रतिभा ॥ 63

यूना केनापि मिलद्देहा, स्वाहासहायतिलकेन ।
सहकारमूलदेशे, संविद्रूपा कुटुम्बिनी रमते ॥ 64

कुसुमशर-गर्वसम्पत्कोशगृहं, भाति काञ्चिदेशगतम् ।
स्थापितमस्मिन्कथमपि, गोपितं, अन्तर्मया मनोरत्नम् ॥ 65

दग्धषडध्वारण्यं, दरदलित-कुसुम्भसम्भृतारुण्यम् ।
कलये नवतारुण्यं, कम्पातटसीम्नि किमपि कारुण्यम् ॥ 66

अधिकाञ्चि वर्धमानां, अतुलां, करवाणि पारणामक्ष्णोः ।
आनन्दपाकभेदां, अरुणिमपरिणाम-गर्वपल्लविताम् ॥ 67

बाणसृणिपाशकार्मुक-पाणिं, अमुं, कमपि कामपीठगतम् ।
एणधरकोणचूडं, शोणिमपरिपाकभेदं आकलये ॥ 68

किं वा फलति ममान्यैः, बिम्बाधरचुम्बि-मन्दहासमुखी ।
सम्बाधकरी तमसां, अम्बा जागर्ति मनसि कामाक्षी ॥ 69

मञ्चे, सदाशिवमये, परशिवमय-ललितपौष्पपर्यङ्के ।
अधिचक्रमध्यमास्ते, कामाक्षी नाम, किमपि मम भाग्यम् ॥ 70

रक्ष्योऽस्मि कामपीठीलासिकया, घनकृपाम्बुराशिकया ।
श्रुतियुवतिकुन्तली-मणिमालिकया, तुहिनशैलबालिकया ॥ 71

लीये, पुरहरजाये, माये तव तरुणपल्लवच्छाये ।
चरणे, चन्द्राभरणे, काञ्चीशरणे नतार्तिसंहरणे ॥ 72

मूर्तिमति मुक्तिबीजे, मूर्ध्नि स्तबकित-चकोरसाम्राज्ये ।
मोदितकम्पाकूले, मुहुर्मुहुर्मनसि, मुमुदिषाऽस्माकम् ॥ 73

वेदमयीं नादमयीं, बिन्दुमयीं, परपदोद्यदिन्दुमयीम् ।
मन्त्रमयीं तन्त्रमयीं, प्रकृतिमयीं, नौमि विश्वविकृतिमयीम् ॥ 74

पुरमथनपुण्यकोटी, पुञ्जितकविलोक-सूक्तिरसधाटी ।
मनसि मम, कामकोटी विहरतु, करुणाविपाकपरिपाटी ॥ 75

कुटिलं चटुलं पृथुलं मृदुलं, कचनयनजघनचरणेषु ।
अवलोकितं, अवलम्बितं, अधिकम्पातटं अमेयमस्माभिः ॥ 76

प्रत्यङ्मुख्या दृष्ट्या, प्रसाददीपाङ्कुरेण कामाक्ष्याः ।
पश्यामि निस्तुलं अहो, पचेलिमं कमपि परशिवोल्लासम् ॥ 77

विद्ये विधातृविषये, कात्यायनि कालि कामकोटिकले ।
भारति भैरवि भद्रे, शाकिनि शाम्भवि, शिवे स्तुवे भवतीम् ॥ 78

मालिनि महेशचालिनि, काञ्चीखेलिनि, विपक्षकालिनि ते ।
शूलिनि विद्रुमशालिनि, सुरजनपालिनि, कपालिनि नमोऽस्तु ॥ 79

देशिक इति किं शङ्के, तत्तादृक्तव नु तरुणिमोन्मेषः ।
कामाक्षि शूलपाणेः, कामागमसमययज्ञ-दीक्षायाम् ॥ 80

वेतण्डकुम्भडम्बर,-वैतण्डिककुचभरार्त-मध्याय ।
कुङ्कुमरुचे, नमस्यां शङ्करनयनामृताय रचयाम: ॥ 81

अधिकाञ्चित-मणिकाञ्चन-काञ्चीं, अधिकाञ्चि काञ्चिदद्राक्षम् ।
अवनतजनानुकम्पां, अनुकम्पाकूलं अस्मदनुकूलाम् ॥ 82

परिचितकम्पातीरं, पर्वतराजन्य-सुकृतसन्नाहम् ।
परगुरुकृपया वीक्षे, परमशिवोत्सङ्ग-मङ्गलाभरणम् ॥ 83

दग्धमदनस्य शम्भो:, प्रथीयसीं ब्रह्मचर्य-वैदग्धीम् ।
तव देवि, तरुणिमश्री-चतुरिमपाको, न चक्षमे मात: ॥ 84

मदजलतमालपत्रा, वसनितपत्रा करादृतखनित्रा ।
विहरति पुलिन्दयोषा, गुञ्जाभूषा फणीन्द्रकृतवेषा ॥ 85

अङ्के शुकिनी, गीते कौतुकिनी, परिसरे च गायकिनी ।
जयसि सविधे अम्ब, भैरवमण्डलिनी, श्रवसि शङ्खकुन्डलिनी ॥86

प्रणतजनतापवर्गा, कृतबहुसर्गा ससिंहसंसर्गा ।
कामाक्षि मुदितभर्गा, हतरिपुवर्गा, त्वमेव सा दुर्गा ॥ 87

श्रवणचलद्वेतण्डा, समरोद्दण्डा धुतासुरशिखण्डा ।
देवि कलितान्त्रषण्डा, धृतनरमुण्डा त्वमेव चामुण्डा ॥ 88

उर्वीधरेन्द्रकन्ये, दर्वीभरितेन भक्तपूरेण ।
गुर्वीमकिञ्चनार्तिं, खर्वीकुरुषे, त्वमेव कामाक्षि ॥ 89

ताडित-रिपुपरिपीडन,-भयहरण निपुणहलमुसला ।
क्रोडपतिभीषणमुखी, क्रीडसि जगति त्वमेव कामाक्षि ॥ 90

स्मरमथनवरणलोला, मन्मथहेला-विलासमणिशाला ।
कनकरुचिचौर्यशीला, त्वमम्ब बाला, कराब्जधृतमाला ॥ 91

विमलपटी कमलकुटी, पुस्तकरुद्राक्ष-शस्तहस्तपुटी ।
कामाक्षि पक्ष्मलाक्षी, कलितविपञ्ची विभासि वैरिञ्ची ॥ 92

कुङ्कुमरुचिपिङ्गं, असृक्पङ्किल-मुण्डालिमण्डितं मात: ।
जयति तव रूपधेयं, जपपटपुस्तक-वराभयकराब्जम् ॥ 93

कनकमणि-कलितभूषां, कालायसकलहशील-कान्तिकलाम् ।
कामाक्षि शीलये त्वां, कपालशूलाभिराम-करकमलाम् ॥ 94

लोहितिमपुञ्जमध्ये, मोहितभुवने मुदा निरीक्षन्ते ।
वदनं, तव कुचयुगलं, काञ्चीसीमां च केऽपि कामाक्षि ॥ 95

जलधि-द्विगुणित,-हुतवह,-दिशादिनेश्वर-कलाश्विनेयदलै: ।
नलिनैर्महेशि गच्छसि, सर्वोत्तर-करकमलदलममलम् ॥ 96

सत्कृतदेशिकचरणाः, सबीजनिर्बीज-योगनिश्रेण्या ।
अपवर्गसौधवलभीं, आरोहन्ति, अम्ब केऽपि तव कृपया ॥ 97

अन्तरपि बहिरपि त्वं, जन्तुततेः, अन्तकान्तकृदहन्ते ।
चिन्तितसन्तानवतां, सन्ततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥ 98

कलमञ्जुलवागनुमित-,गलपञ्जरगत-,शुकग्रहौत्कण्ठ्यात् ।
अम्ब रदनाम्बरं ते, बिम्बफलं शम्बरारिणा न्यस्तम् ॥ 99

जय जय जगदम्ब शिवे, जय जय कामाक्षि, जय जयाद्रिसुते ।
जय जय महेशदयिते, जय जय चिद्गगन-कौमुदीधारे ॥ 100

आर्याशतकं, भक्त्या पठतां, आर्याकटाक्षेण ।
निस्सरति वदनकमलात्, वाणी पीयूषधोरणी दिव्या ॥ 101

॥ इति आर्याशतकं सम्पूर्णम् ॥

உ

श्रीमूकपञ्चशती - पादारविन्द शतकम्

दिनारम्भ: सम्पन्नलिनविपिनानामभिनवो
विकासो वासन्त: सुकविपिकलोकस्य नियत: ।
प्रदोष: कामाक्षि प्रकटपरमज्ञानशशिन:
चकास्ति त्वत्पादस्मरणमहिमा शैलतनये ॥

महिम्नः पन्थानं, मदनपरिपन्थिप्रणयिनि,
प्रभुर्निर्णेतुं ते भवति, यतमानोऽपि कतमः ।
तथापि, श्रीकाञ्चीविहृतिरसिके, कोऽपि मनसो
विपाकः, त्वत्पादस्तुतिविधिषु जल्पाकयति माम् ॥ 1

गलग्राही, पौरन्दरपुरवनीपल्लवरुचां,
धृतप्राथम्यानां, अरुणमहसां आदिमगुरुः ।
समिन्धे, बन्धूकस्तबकसहयुध्वा, दिशि दिशि
प्रसर्पन्, कामाक्ष्याः चरणकिरणानामरुणिमा ॥ 2

मरालीनां, यानाभ्यसनकलनामूलगुरवे,
दरिद्राणां, त्राणव्यतिकर-सुरोद्यानतरवे ।
तमस्काण्डप्रौढिप्रकटन,-तिरस्कारपटवे,
जनोऽयं, कामाक्ष्याः चरणनलिनाय स्पृहयते ॥ 3

वहन्ती सैन्दूरीं सरणिं, अवनम्रामरपुरी-
पुरन्ध्रीसीमन्ते, कविकमल-बालार्कसुषमा ।
त्रयीसीमन्तिन्याः, स्तनतटनिचोलारुणपटी
विभान्ती, कामाक्ष्याः, पदनलिनकान्तिर्विजयते ॥ 4

प्रणम्रीभूतस्य, प्रणयकलहत्रस्तमनसः,
स्मरारातेश्चूडावियति, गृहमेधी हिमकरः ।
ययोः सान्ध्यां कान्तिं वहति, सुषमाभिः, चरणयोः
तयोर्मे कामाक्ष्याः, हृदयमपतन्द्रं विहरताम् ॥ 5

यथो: पीठायन्ते, विबुधमुकुटीनां पटलिका:,
यथो: सौधायन्ते, स्वयमुदयभाजो भणितय: ।
यथो: दासायन्ते, सरसिजभवाद्या:, चरणयो:
तयोर्मे कामाक्ष्या:, दिनमनु वरीवर्तु हृदयम् ॥ 6

नयन्ती सङ्कोचं, सरसिजरुचं दिक्परिसरे,
सृजन्ती लौहित्यं, नखकिरणचन्द्रार्धखचिता ।
कवीन्द्राणां, हृत्कैरव-विकसनोद्योगजननी,
स्फुरन्ती, कामाक्ष्या: चरणरुचिसन्ध्या, विजयते ॥ 7

विरावैर्माञ्जीरै:, किमपि कथयन्तीव मधुरं,
पुरस्तादानम्रे, पुरविजयिनि स्मेरवदने ।
वयस्येव प्रौढा, शिथिलयति या, प्रेमकलह-
प्ररोहं, कामाक्ष्या: चरणयुगली, सा विजयते ॥ 8

सुपर्वस्त्रीलोलालकपरिचितं, षट्पदकुलै:,
स्फुरल्लाक्षारागं, तरुणतरणिज्योतिररुणै: ।
भृतं कान्त्यम्भोभि:, विसृमरमरन्दै:, सरसिजै:
विधत्ते, कामाक्ष्या: चरणयुगलं बन्धुपदवीम् ॥ 9

रज:संसर्गेऽपि, स्थितं अरजसामेव हृदये,
परं रक्तत्वेन, स्थितमपि विरक्तैकशरणम् ।
अलभ्यं मन्दानां दधदपि, सदा मन्दगतितां
विधत्ते, कामाक्ष्या: चरणयुगं, आश्चर्यलहरीम् ॥ 10

जटाला, मञ्जीरस्फुरदरुण-रत्नांशुनिकरैः,
निषीदन्ती मध्ये, नखरुचिझरीगाङ्गपयसाम् ।
जगत्त्राणं कर्तुं, जननि मम कामाक्षि, नियतं
तपश्चर्यां धत्ते, तव चरणपाथोजयुगली ॥ 11

तुलाकोटिद्वन्द्व, क्वणितभणिताभीतिवचसोः,
विनम्रं कामाक्षी, विसृमरमहःपाटलितयोः ।
क्षणं विन्यासेन, क्षपिततमसोर्मे ललितयोः,
पुनीयान्मूर्धानं, पुरहरपुरन्ध्री चरणयोः ॥ 12

भवानि द्रुह्येतां, भवनिबिडितेभ्यो मम मुहुः,
तमोव्यामोहेभ्यः, तव जननि कामाक्षि चरणौ ।
ययोर्लाक्षाबिन्दुस्फुरणधरणात्, धूर्जटिजटा-
कुटीरा, शोणाङ्कं वहति, वपुरेणाङ्ककलिका ॥ 13

पवित्रीकुर्युर्नः, पदतलभुवः पाटलरुचः,
परागास्ते, पापप्रशमनधुरीणाः परशिवे ।
कणं लब्धुं येषां, निजशिरसि कामाक्षि विवशाः,
वलन्तो व्यातन्वन्ति, अहमहमिकां माधवमुखाः ॥ 14

बलाकामालाभिः, नखरुचिमयीभिः परिवृते,
विनम्रस्वर्नारी, विकचकचकालाम्बुदकुले ।
स्फुरन्तः कामाक्षि, स्फुटदलितबन्धूकसुहृदः,
तटिल्लेखायन्ते, तव चरणपाथोजकिरणाः ॥ 15

सराग:, सद्वेष: प्रसृमरसरोजे, प्रतिदिनं
निसर्गादाक्रामन्, विबुधजनमूर्धानमधिकम् ।
कथङ्कारं मात:, कथय पदपद्मस्तव, सतां
नतानां कामाक्षि, प्रकटयति कैवल्यसरणिम् ॥ 16

जपालक्ष्मीशोण:, जनितपरमज्ञाननलिनी-
विकासव्यासङ्ग:, विफलितजगज्जाड्यगरिमा ।
मन:पूर्वाद्रिं मे तिलकयतु, कामाक्षि तरसा,
तमस्काण्डद्रोही, तव चरणपाथोजरमण: ॥ 17

नमस्कुर्म:, प्रेङ्खन्मणिकटकनीलोत्पल, मह:-
पयोधौ, रिङ्खद्भि:, नखकिरणफेनैर्धवलिते ।
स्फुटं कुर्वाणाय, प्रबलचलदौर्वानलशिखा-
वितर्कं, कामाक्ष्या:, सततमरुणिम्ने चरणयो: ॥ 18

शिवे, पाशायेतां, अलघुनि तम:कूपकुहरे,
दिनाधीशायेतां, मम हृदयपाथोजविपिने ।
नभोमासायेतां, सरसकवितारीतिसरिति,
त्वदीयौ कामाक्षि, प्रसृतकिरणौ, देवि चरणौ ॥ 19

निषक्तं श्रुत्यन्ते नयनमिव, सद्वृत्तरुचिरै:
समैर्जुष्टं शुद्धै:, अधरमिव रम्यैर्द्विजगणै: ।
शिवे, वक्षोजन्मद्वितयमिव, मुक्ताश्रितमुमे,
त्वदीयं कामाक्षि, प्रणतशरणं नौमि चरणम् ॥ 20

ॐ

नमस्यासंसज्जन्,-नमुचिपरिपन्थिप्रणयिनी,-
निसर्गप्रेङ्खोलत्,-कुरलकुलकालाहिशबले ।
नखच्छाया,दुग्धोदधिपयसि ते, वैद्रुमरुचां
प्रचारं कामाक्षि, प्रचुरयति, पादाब्जसुषमा ॥ 21

कदा दूरीकर्तुं, कटुदुरितकाकोलजनितं,
महान्तं सन्तापं, मदनपरिपन्थिप्रियतमे ।
क्षणात्ते कामाक्षि, त्रिभुवनपरीतापहरणे,
पटीयांसं लप्स्ये, पदकमलसेवामृतरसम् ॥ 22

ययो: सान्ध्यं रोचि:, सततमरुणिम्ने स्पृहयते,
ययोश्चान्द्री कान्ति:, परिपतति दृष्ट्वा नखरुचिम् ।
ययो: पाकोद्रेकं, पिपठिषति भक्त्या किसलयं,
म्रदिम्न:, कामाक्ष्या: मनसि चरणौ तौ तनुमहे ॥ 23

जगन्नेदं नेदं परमिति, परित्यज्य यतिभि:,
कुशाग्रीयस्वान्तै:, कुशलधिषणै: शास्त्रसरणौ ।
गवेष्यं कामाक्षि, ध्रुवमकृतकानां गिरिसुते,
गिरामैदम्पर्यं, तव चरणपद्मं विजयते ॥ 24

कृतस्नानं, शास्त्रामृतसरसि कामाक्षि, नितरां
दधानं वैशद्यं, कलितरसमानन्दसुधया ।
अलङ्कारं भूमे:, मुनिजनमनश्चिन्मय, महा-
पयोधेरन्तस्स्थं, तव चरणरत्नं मृगयते ॥ 25

मनोगेहे, मोहोद्भवतिमिरपूर्णे मम, मुहुः
दरिद्राणीकुर्वन्, दिनकरसहस्राणि किरणैः ।
विधत्तां कामाक्षि, प्रसृमरतमोवञ्चनचणः,
क्षणार्धं सान्निध्यं, चरणमणिदीपो जननि ते ॥ 26

कवीनां चेतोवत्, नखररुचिसम्पर्कि, विबुध-
स्रवन्तीस्रोतोवत्, पटुमुखरितं हंसकरवैः ।
दिनारम्भश्रीवत्, नियतमरुणच्छायसुभगं,
मदन्तः, कामाक्ष्याः स्फुरतु, पदपङ्केरुहयुगम् ॥ 27

सदा किं सम्पर्कात्, प्रकृतिकठिनैः नाकिमुकुटैः,
तटैर्नीहाराद्रेः, अधिकमणुना योगिमनसा ।
विभिन्ते संमोहं, शिशिरयति भक्तान्, अपि दृशां
अदृश्यं कामाक्षि, प्रकटयति ते पादयुगलम् ॥ 28

पवित्राभ्यामम्ब, प्रकृतिमृदुलाभ्यां तव शिवे,
पदाभ्यां कामाक्षि, प्रसभमभिभूतैः, सचकितैः ।
प्रवालैः, अम्भोजैरपि च वनवासव्रतदशाः,
सदैवारभ्यन्ते, परिचरितनानाद्विजगणैः ॥ 29

चिराद्दृश्या हंसैः, कथमपि सदा हंससुलभं,
निरस्यन्ती जाड्यं, नियतजडमध्यैकशरणम् ।
अदोषव्यासङ्गा, सततमपि दोषाप्तिमलिनं,
पयोजं कामाक्ष्याः, परिहसति पादाब्जयुगली ॥ 30

सुराणां आनन्दप्रबलनतया, मण्डनतया,
नखेन्दुज्योत्स्नाभि:, विसृमरतम:खण्डनतया ।
पयोजश्रीद्वेषव्रतरततया, त्वच्चरणयो:
विलास:, कामाक्षि, प्रकटयति नैशाकरदशाम् ॥ 31

सितिम्ना कान्तीनां, नखरजनुषां, पादनलिन-
च्छवीनां शोणिम्ना, तव जननि कामाक्षि नमने ।
लभन्ते, मन्दारग्रथित,नवबन्धूककुसुम-
स्रजां सामीचीन्यं, सुरपुरपुरन्ध्रीकचभरा: ॥ 32

स्फुरन्मध्ये, शुद्धे, नखकिरणदुग्धाब्धिपयसां,
वहन्नब्जं चक्रं, दरमपि च, लेखात्मकतया ।
श्रितो मात्स्यं रूपं, श्रियमपि दधानो निरुपमां,
त्रिधामा कामाक्ष्या:, पदनलिननामा विजयते ॥ 33

नखश्रीसन्नद्धस्तबकनिचित:, स्वैश्च किरणै:,
पिशङ्गै: कामाक्षि, प्रकटितलसत्पल्लवरुचि: ।
सतां गम्य: शङ्के, सकलफलदाता सुरतरु:,
त्वदीय: पादोऽयं, तुहिनगिरिराजन्यतनये ॥ 34

वषट्कुर्वन्-माञ्जीरजकलकलै:, कर्मलहरी-
हवींषि, प्रोद्दण्डं ज्वलति, परमज्ञानदहने ।
महीयान्कामाक्षि, स्फुटमहसि जोहोति, सुधियां
मनोवेद्यां मात:, तव चरणयज्वा गिरिसुते ॥ 35

महामन्त्रं किञ्चित्, मणिकटकनादैः मृदु जपन्,
क्षिपन्दिक्षु स्वच्छं, नखरुचिमयं भास्मनरजः ।
नतानां कामाक्षि, प्रकृतिपटुरुच्चाट्य ममता-
पिशाचीं, पादोऽयं प्रकटयति ते, मान्त्रिकदशाम् ॥ 36

उदीते बोधेन्दौ, तमसि नितरां जग्मुषि दशां,
दरिद्रां कामाक्षि, प्रकटमनुरागं विदधती ।
सितेनाच्छाद्याङ्गं नखरुचिपटेन, अङ्घ्रियुगली-
पुरन्ध्री ते मातः, स्वयमभिसरत्येव हृदयम् ॥ 37

दिनारम्भः, सम्पन्नलिनविपिनानां, अभिनवो
विकासो वासन्तः, सुकविपिकलोकस्य नियतः ।
प्रदोषः कामाक्षि, प्रकटपरमज्ञानशशिनः,
चकास्ति, त्वत्पादस्मरणमहिमा, शैलतनये ॥ 38

धृतच्छायं नित्यं, सरसिरुहमैत्रीपरिचितं,
निधानं दीप्तीनां, निखिलजगतां बोधजनकम् ।
मुमुक्षूणां मार्गप्रथनपटु कामाक्षि, पदवीं
पदं ते, पातङ्गीं परिकलयते, पर्वतसुते ॥ 39

शनैस्तीर्त्वा मोहाम्बुधिं, अथ समारोढुमनसः,
क्रमात्कैवल्याख्यां, सुकृतिसुलभां, सौधवलभीम् ।
लभन्ते, निःश्रेणीमिव, झटिति कामाक्षि चरणं,
पुरश्चर्याभिस्ते, पुरमथनसीमन्तिनि जनाः ॥ 40

प्रचण्डार्तिक्षोभ-प्रमथनकृते, प्रातिभसरित्-
प्रवाह,-प्रोद्दण्डीकरणजलदाय, प्रणमताम् ।
प्रदीपाय प्रौढे भवतमसि, कामाक्षि, चरण-
प्रसादौन्मुख्याय, स्पृहयति, जनोऽयं जननि ते ॥ 41

मरुद्भिः संसेव्या, सततमपि चाञ्चल्यरहिता,
सदारुण्यं यान्ती, परिणतिदरिद्राणसुषमा ।
गुणोत्कर्षान्माञ्जीरज-कलकलैः, तर्जनपटुः,
प्रवालं कामाक्ष्याः, परिहसति पादाब्जयुगली ॥ 42

जगद्रक्षादक्षा, जलजरुचिशिक्षापटुतरा,
समैर्नम्या रम्या, सततमभिगम्या बुधजनैः ।
द्वयी लीलालोला श्रुतिषु, सुरपालादिमुकुटी-
तटीसीमाधामा, तव जननि कामाक्षि पदयोः ॥ 43

गिरां दूरौ, चोरौ जडिमतिमिराणां, कृतजगत्
परित्राणौ, शोणौ, मुनिहृदयलीलैकनिपुणौ ।
नखैः स्मेरौ, सारौ निगमवचसां, खण्डितभव-
ग्रहोन्मादौ, पादौ, तव जननि कामाक्षि कलये ॥ 44

अविश्रान्तं पङ्कं, यदपि कलयन्यावकमयं,
निरस्यन्कामाक्षि, प्रणमनजुषां पङ्कमखिलम् ।
तुलाकोटिद्वन्द्वं, दधदपि च गच्छन्नतुलतां,
गिरां मार्गं पादः, गिरिवरसुते लङ्घयति ते ॥ 45

प्रवालं सव्रीलं, विपिनविवरे वेपयति या,
स्फुरल्लीलं, बालातपमधिकबालं वदति या ।
रुचिं सान्ध्यां, वन्ध्यां विरचयति या, वर्धयतु सा
शिवं मे कामाक्ष्या:, पदनलिनपाटल्यलहरी ॥ 46

किरञ्ज्योत्स्नारीतिं, नखमुखरुचा हंसमनसां,
वितन्वान: प्रीतिं, विकचतरुणाम्भोरुहरुचि: ।
प्रकाश:, श्रीपाद:, तव जननि कामाक्षि तनुते,
शरत्कालप्रौढिं, शशिशकलचूडप्रियतमे ॥ 47

नखाङ्कूरस्मेर,द्युतिविमलगङ्गाम्भसि, सुखं
कृतस्नानं, ज्ञानामृतं, अमलमास्वाद्य नियतम् ।
उदञ्चन्मञ्जीरस्फुरणमणिदीपे, मम मन:,
मनोज्ञे कामाक्ष्या:, चरणमणिहर्म्ये विहरताम् ॥ 48

भवाम्भोधौ नौकां, जडिमविपिने पावकशिखां,
अमर्त्येन्द्रादीनां, अधिमुकुटमुत्तंसकलिकाम् ।
जगत्तापे ज्योत्स्नां, अकृतकवच:पञ्जरपुटे
शुकस्त्रीं, कामाक्ष्या:, मनसि कलये पादयुगलीम् ॥ 49

परात्मप्राकाश्य-प्रतिफलनचुञ्चु:, प्रणमतां,
मनोज्ञस्त्वत्पाद:, मणिमुकुरमुद्रां कलयते ।
यदीयां कामाक्षि, प्रकृतिमसृणा:, शोधकदशां
विधातुं चेष्टन्ते, बलरिपुवधूटीकचभरा: ॥ 50

अविश्रान्तं तिष्ठन्, अकृतकवच:कन्दरपुटी-
कुटीरान्त:, प्रौढं, नखरुचिसटालीं प्रकटयन् ।
प्रचण्डं खण्डत्वं नयतु मम, कामाक्षि तरसा,
तमोवेतण्डेन्द्रं, तव चरणकण्ठीरवपति: ॥ 51

पुरस्तात्कामाक्षि, प्रचुररसमाखण्डलपुरी,-
पुरन्ध्रीणां लास्यं, तव ललितमालोक्य, शनकै: ।
नखश्रीभि: स्मेरा, बहु वितनुते नूपुररवै:,
चमत्कृत्या शङ्के, चरणयुगली चाटुरचना: ॥ 52

सरोजं निन्दन्ती, नखकिरणकर्पूरशिशिरा,
निषिक्ता मारारे:, मुकुटशशिरेखाहिमजलै: ।
स्फुरन्ती कामाक्षि, स्फुटरुचिमये पल्लवचये,
तवाधत्ते मैत्रीं, पथिकसुदृशा पादयुगली ॥ 53

नतानां सम्पत्ते:, अनवरतमाकर्षणजप:,
प्ररोहत्संसार,प्रसरगरिमस्तम्भनजप: ।
त्वदीय: कामाक्षि, स्मरहरमनोमोहनजप:,
पटीयान्न: पायात्, पदनलिनमञ्जीरनिनद: ॥ 54

वितन्वीथा नाथे, मम शिरसि कामाक्षि कृपया,
पदाम्भोजन्यासं, पशुपरिबृढप्राणदयिते ।
पिबन्तो यन्मुद्रां, प्रकटमुपकम्पापरिसरं,
दृशा नानन्द्यन्ते, नलिनभवनारायणमुखा: ॥ 55

प्रणामोद्यद्बृन्दारकमुकुट,-मन्दारकलिका,-
विलोलल्लोलम्ब,प्रकरमयधूमप्रचुरिमा ।
प्रदीप्तः, पादाब्जद्युतिवितति,पाटल्यलहरी-
कृशानुः, कामाक्ष्याः, मम दहतु संसारविपिनम् ॥ 56

वलक्षश्रीः, ऋक्षाधिपशिशुसदृक्षैः, तव नखैः,
जिघृक्षुः दक्षत्वं, सरसिरुहभिक्षुत्वकरणे ।
क्षणान्मे कामाक्षि, क्षपितभवसङ्क्षोभगरिमा,
वचोवैचक्षण्यं, चरणयुगली पक्ष्मलयतात् ॥ 57

समन्तात्कामाक्षि, क्षततिमिरसन्तानसुभगान्,
अनन्ताभिः भाभिः, दिनमनु दिगन्तान्विरचयन् ।
अहन्ताया हन्ता, मम जडिमदन्तावलहरिः,
विभिन्तां सन्तापं, तव चरणचिन्तामणिरसौ ॥ 58

दधानो भास्वत्तां, अमृतनिलयो लोहितवपुः,
विनम्राणां सौम्यः, गुरुरपि, कवित्वं च कलयन् ।
गतौ मन्दः, गङ्गाधरमहिषि कामाक्षि, भजतां
तमःकेतुः, मातः, तव चरणपद्मो विजयते ॥ 59

नयन्तीं दासत्वं, नलिनभवमुख्यान्, असुलभ-
प्रदानाद्दीनानां, अमरतरुदौर्भाग्यजननीम् ।
जगज्जन्मक्षेमक्षयविधिषु कामाक्षि, पदयोः
धुरीणामीष्टे कः, तव भणितुं, आहोपुरुषिकाम् ॥ 60

जनोऽयं सन्तप्तः, जननि भवचण्डांशुकिरणैः,
अलब्ध्वैकं शीतं कणमपि, परज्ञानपयसः ।
तमोमार्गे पान्थः, तव झटिति कामाक्षि, शिशिरां
पदाम्भोजच्छायां, परमशिवजाये मृगयते ॥ 61

जयत्यम्ब, श्रीमन्नखकिरणचीनांशुकमयं,
वितानं बिभ्राणे, सुरमकुटसङ्घट्टमसृणे ।
निजारुण्यक्षौमास्तरणवति कामाक्षि, सुलभा
बुधैः, संविन्नारी, तव चरणमाणिक्यभवने ॥ 62

प्रतीमः कामाक्षि, स्फुरिततरुणादित्यकिरण-
श्रियो मूलद्रव्यं, तव चरणमद्रीन्द्रतनये ।
सुरेन्द्राशामापूरयति, यदसौ ध्वान्तमखिलं
धुनीते, दिग्भागानपि च महसा पाटलयते ॥ 63

महाभाष्यव्याख्या,पटुशयनमारोपयति वा
स्मरव्यापारेर्ष्या,पिशुननिटिलं कारयति वा ।
द्विरेफाणामध्यासयति, सततं वाधिवसतिं,
प्रणम्रान्कामाक्ष्याः, पदनलिनमाहात्म्यगरिमा ॥ 64

विवेकाम्भस्स्रोतस्स्नपनपरिपाटी, शिशिरिते,
समीभूते, शास्त्रस्मरण-हलसङ्कर्षणवशात् ।
सतां चेतःक्षेत्रे, वपति तव कामाक्षि चरणः,
महासंवित्सस्यप्रकरवरबीजं, गिरिसुते ॥ 65

दधानो मन्दारस्तबकपरिपाटीं, नखरुचा,
वहन्दीप्तां, शोणाङ्गुलिपटल-चाम्पेयकलिकाम् ।
अशोकोल्लासं नः प्रचुरयतु, कामाक्षि चरणः,
विकासी वासन्तः समय इव ते, शर्वदयिते ॥ 66

नखांशुप्राचुर्य,प्रसृमरमरालालिधवलः,
स्फुरन्मञ्जीरोद्यन्मरकत,महश्शैवलयुतः ।
भवत्याः कामाक्षि, स्फुटचरणपाटल्यकपटः,
नदः शोणाभिख्यो, नगपतितनूजे विजयते ॥ 67

धुनानं पङ्कौघं, परमसुलभं कण्टककुलैः,
विकासव्यासङ्गं, विदधदपराधीनमनिशम् ।
नखेन्दुज्योत्स्नाभिः, विशदरुचि कामाक्षि नितरां,
असामान्यं मन्ये, सरसिजमिदं ते पदयुगम् ॥ 68

करीन्द्राय द्रुह्यति, अलसगतिलीलासु, विमलैः
पयोजैर्मात्सर्यं प्रकटयति, कामं कलयते ।
पदाम्भोजद्वन्द्वं, तव तदपि कामाक्षि, हृदयं
मुनीनां शान्तानां, कथमनिशमस्मै स्पृहयते ॥ 69

निरस्ता शोणिम्ना, चरणकिरणानां तव शिवे,
समिन्धाना, सन्ध्यारुचिः, अचलराजन्यतनये ।
असामर्थ्यादेनं परिभवितुं, एतत्समरुचां
सरोजानां जाने, मुकुलयति शोभां प्रतिदिनम् ॥ 70

उपादिक्षद्दाक्ष्यं, तव चरणनामा गुरुरसौ,
मरालानां शङ्के, मसृणगतिलालित्यसरणौ ।
अतस्ते निस्तन्द्रं, नियतममुना सख्यपदवीं,
प्रपन्नं, पाथोजं प्रति दधति, कामाक्षि कुतुकम् ॥ 71

दधानैः संसर्गं, प्रकृतिमलिनैः षट्पदकुलैः,
द्विजाधीशश्लाघाविधिषु, विदधद्भिर्मुकुलताम् ।
रजोमिश्रैः पद्मैः, नियतमपि कामाक्षि, पदयोः
विरोधस्ते युक्तः, विषमशरवैरिप्रियतमे ॥ 72

कवित्वश्री-मिश्रीकरणनिपुणौ, रक्षणचणौ
विपन्नानां, श्रीमन्नलिनमसृणौ, शोणकिरणौ ।
मुनीन्द्राणामन्तःकरणशरणौ, मन्दसरणौ,
मनोज्ञौ कामाक्ष्याः, दुरितहरणौ नौमि चरणौ ॥ 73

परस्मात्, सर्वस्मादपि च परयोः, मुक्तिकरयोः,
नखश्रीभिः, ज्योत्स्नाकलिततुलयोः, ताम्रतलयोः ।
निलीये कामाक्ष्याः, निगमनुतयोः नाकिनतयोः,
निरस्तप्रोन्मीलन्नलिन-मदयोरेव, पदयोः ॥ 74

स्वभावादन्योन्यं, किसलयमपीदं तव पदं,
म्रदिम्ना शोणिम्ना, भगवति, दधाते सदृशताम् ।
वने पूर्वस्येच्छा, सततमवने किं तु जगतां
परस्य, इत्थं भेदः, स्फुरति हृदि कामाक्षि सुधियाम् ॥ 75

कथं वाचालोऽपि, प्रकटमणिमञ्जीरनिनदैः,
सदैवानन्दार्द्रान्विरचयति, वाचंयमजनान् ।
प्रकृत्या ते, शोणच्छविरपि च कामाक्षि चरणः,
मनीषानैर्मल्यं, कथमिव नृणां मांसलयते ॥ 76

चलत्तृष्णावीची,परिचलनपर्याकुलतया,
मुहुर्भ्रान्तस्तान्तः, परमशिववामाक्षि परवान् ।
तितीर्षुः कामाक्षि, प्रचुरतरकर्माम्बुधिममुं,
कदाहं लप्स्ये, ते चरणमणिसेतुं गिरिसुते ॥ 77

विशुष्यन्त्यां, प्रज्ञासरिति, दुरितग्रीष्मसमय-
प्रभावेण, क्षीणे सति, मम मनःकेकिनि शुचा ।
त्वदीयः कामाक्षि, स्फुरितचरणाम्भोदमहिमा,
नभोमासाटोपं, नगपतिसुते, किं न कुरुते ॥ 78

विनम्राणां, चेतोभवनवलभीसीम्नि, चरण-
प्रदीपे, प्राकाश्यं दधति, तव निर्धूततमसि ।
असीमा कामाक्षि, स्वयमलघुदुष्कर्मलहरी,
विघूर्णन्ती शान्तिं, शलभपरिपाटीव भजते ॥ 79

विराजन्ती शुक्तिः, नखकिरणमुक्तामणितते:,
विपत्पाथोराशौ, तरिरपि नराणां प्रणमताम् ।
त्वदीयः कामाक्षि, ध्रुवमलघुवह्निर्भववने,
मुनीनां ज्ञानाग्नेः, अरणिः, अयमङ्घ्रिर्विजयते ॥ 80

समस्तैः संसेव्यः, सततमपि कामाक्षि, विबुधैः
स्तुतः, गन्धर्वस्त्रीसुललितविपञ्चीकलरवैः ।
भवत्या भिन्दानः भवगिरिकुलं, जृम्भिततमो-
वलद्रोही मातः, चरणपुरुहूतो विजयते ॥ 81

वसन्तं भक्तानामपि मनसि नित्यं, परिलसद्-
घनच्छायापूर्णं, शुचिमपि नृणां तापशमनम् ।
नखेन्दुज्योत्स्नाभिः, शिशिरमपि पद्मोदयकरं,
नमामः, कामाक्ष्याः चरणं, अधिकाश्चर्यकरणम् ॥ 82

कवीन्द्राणां, नानाभणितिगुणचित्रीकृत,वचः-
प्रपञ्चव्यापार,प्रकटनकलाकौशलनिधिः ।
अधःकुर्वन्नब्जं, सनकभृगुमुख्यैर्मुनिजनैः
नमस्यः, कामाक्ष्याः, चरणपरमेष्ठी विजयते ॥ 83

भवत्याः कामाक्षि, स्फुरितपदपङ्केरुहभुवां,
परागाणां पूरैः, परिहृतकलङ्कव्यतिकरैः ।
नतानामामृष्टे, हृदयमुकुरे, निर्मलरुचि
प्रसन्ने, निश्शेषं प्रतिफलति विश्वं गिरिसुते ॥ 84

तव त्रस्तं पादात्, किसलयमरण्यान्तरमगात्,
परं रेखारूपं, कमलममुमेवाश्रितमभूत् ।
जितानां कामाक्षि, द्वितयमपि युक्तं परिभवे,
विदेशे वासो वा, चरणगमनं वा निजरिपोः ॥ 85

गृहीत्वा याथार्थ्यं निगमवचसां, देशिककृपा-
कटाक्षार्क,ज्योतिश्शमित,ममताबन्धतमस: ।
यतन्ते कामाक्षि, प्रतिदिवसमन्तर्द्रढयितुं,
त्वदीयं पादाब्जं, सुकृतपरिपाकेन सुजना: ॥ 86

जडानामप्यम्ब, स्मरणसमये त्वच्चरणयो:,
भ्रमन्मन्थक्ष्माभृत्, घुमुघुमितसिन्धुप्रतिभटा: ।
प्रसन्ना: कामाक्षि, प्रसभमधरस्पन्दनकरा:
भवन्ति, स्वच्छन्दं, प्रकृतिपरिपक्वा भणितय: ॥ 87

वहन्नप्यश्रान्तं, मधुरनिनदं हंसकमसौ,
तमेवाध: कर्तुं, किमिव यतते केलिगमने ।
भवस्यैवानन्दं विदधदपि, कामाक्षि चरण:,
भवत्यास्तद्द्रोहं, भगवति किमेवं वितनुते ॥ 88

यदत्यन्तं ताम्यति, अलसगतिवार्तास्वपि शिवे,
तदेतत्कामाक्षि, प्रकृतिमृदुलं ते पदयुगम् ।
किरीटै: सङ्घट्टं, कथमिव सुरौघस्य सहते,
मुनीन्द्राणामास्ते, मनसि च कथं सूचिनिशिते ॥ 89

मनोरङ्गे मत्के, विबुधजनसंमोदजननी,
सरागव्यासङ्गं, सरसमृदुसञ्चारसुभगा ।
मनोज्ञा कामाक्षि, प्रकटयतु लास्यप्रकरणं,
रणन्मञ्जीरा ते, चरणयुगलीनर्तकवधू: ॥ 90

परिष्कुर्वन्मातः, पशुपतिकपर्दं चरणराट्,
पराचां हृत्पद्मं, परमभणितीनां च मकुटम् ।
भवाख्ये पाथोधौ परिहरतु, कामाक्षि, ममता-
पराधीनत्वं मे, परिमुषितपाथोजमहिमा ॥ 91

प्रसूनैः सम्पर्कात्, अमरतरुणीकुन्तलभवैः,
अभीष्टानां दानात्, अनिशमपि कामाक्षि नमताम् ।
स्वसङ्गात्, कङ्केलिप्रसवजनकत्वेन च शिवे,
त्रिधा धत्ते वार्ता, सुरभिरिति पादो गिरिसुते ॥ 92

महामोहस्तेन,व्यतिकरभयात्पालयति यः,
विनिक्षिप्तं, स्वस्मिन्निजजन-मनोरत्नमनिशम् ।
स रागस्योद्रेकात्, सततमपि कामाक्षि तरसा,
किमेवं पादोऽसौ, किसलयरुचिं चोरयति ते ॥ 93

सदा स्वादुंकारं, विषयलहरीशालिकणिकां,
समास्वाद्य श्रान्तं, हृदयशुकपोतं जननि मे ।
कृपाजाले, फालेक्षणमहिषि कामाक्षि, रभसात्
गृहीत्वा, रुन्धीथाः, तव पदयुगीपञ्जरपुटे ॥ 94

धुनानं कामाक्षि, स्मरणलवमात्रेण, जडिम-
ज्वरप्रौढिं, गूढस्थिति निगमनैकुञ्जकुहरे ।
अलभ्यं सर्वेषां, कतिचन लभन्ते सुकृतिनः,
चिरादन्विष्यन्तः, तव चरणसिद्धौषधमिदम् ॥ 95

रणन्मञ्जीराभ्यां, ललितगमनाभ्यां, सुकृतिनां
मनोवास्तव्याभ्यां, मथिततिमिराभ्यां नखरुचा ।
निधेयाभ्यां पत्या निजशिरसि, कामाक्षि सततं
नमस्ते पादाभ्यां, नलिनमृदुलाभ्यां गिरिसुते ॥ 96

सुरागे, राकेन्दुप्रतिनिधिमुखे पर्वतसुते,
चिराल्लभ्ये भक्त्या, शमधनजनानां परिषदा ।
मनोभृङ्गो मत्कः, पदकमलयुग्मे जननि ते,
प्रकामं कामाक्षि, त्रिपुरहरवामाक्षि रमताम् ॥ 97

शिवे, संविद्रूपे, शशिशकलचूडप्रियतमे,
शनैर्गत्याऽऽगत्या, जितसुरवरेभे गिरिसुते ।
यतन्ते सन्तः, ते चरणनलिनालानयुगले,
सदा बद्धुं, चित्तप्रमदकरियूथं दृढतरम् ॥ 98

यशः सूते मातः, मधुरकवितां पक्ष्मलयते,
श्रियं धत्ते, चित्ते कमपि परिपाकं प्रथयते ।
सतां पाशग्रन्थिं शिथिलयति, किं किं न कुरुते,
प्रपन्ने कामाक्ष्याः, प्रणतिपरिपाटी चरणयोः ॥ 99

मनीषां, माहेन्द्रीं ककुभमिव ते, कामपि दशां
प्रधत्ते, कामाक्ष्याः, चरणतरुणादित्यकिरणः ।
यदीये सम्पर्के, धृतरसमरन्दा कवयतां,
परीपाकं धत्ते, परिमलवती सूक्तिनलिनी ॥ 100

पुरा मारारातिः, पुरमजयदम्ब, स्तवशतैः
प्रसन्नायां सत्यां त्वयि, तुहिनशैलेन्द्रतनये ।
अतस्ते कामाक्षि, स्फुरतु तरसा, कालसमये
समायाते, मातः, मम मनसि पादाब्जयुगलम् ॥ 101

पदद्वन्द्वं, मन्दं गतिषु, निवसन्तं हृदि सतां,
गिरामन्ते भ्रान्तं, कृतकरहितानां परिबृढे ।
जनानामानन्दं, जननि जनयन्तं प्रणमतां,
त्वदीयं कामाक्षि, प्रतिदिनमहं नौमि विमलम् ॥ 102

इदं यः कामाक्ष्याः, चरणनलिनस्तोत्रशतकं,
जपेन्नित्यं भक्त्या, निखिलजगदाह्लादजनकम् ।
स विश्वेषां वन्द्यः, सकलकविलोकैकतिलकः,
चिरं भुक्त्वा भोगान्, परिणमति चिद्रूपकलया ॥ 103

॥ इति पादारविन्दशतकं सम्पूर्णम् ॥

श्रीमूकपञ्चशति - स्तुति शतकम्

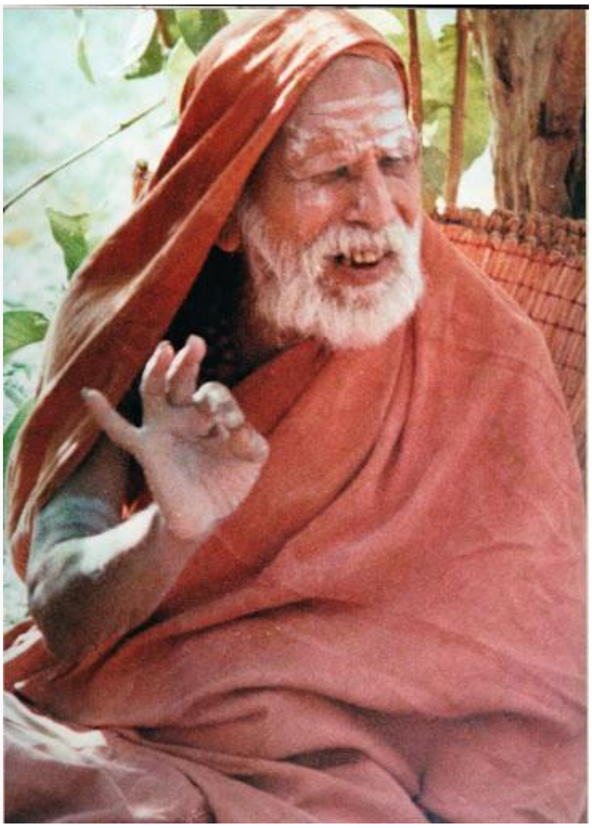

आधून्वन्त्यै तरलनयनैराङ्गजीं वैजयन्तीं
आनन्दिन्यै निजपदजुषामात्तकाञ्चीपुरायै ।
आस्माकीनं हृदयमखिलैरागमानां प्रपञ्चै:
आराध्यायै स्पृहयतितरामदिमायै जनन्यै ॥

॥

पाण्डित्यं परमेश्वरि स्तुतिविधौ, नैवाश्रयन्ते गिरां,
वैरिञ्चान्यपि गुम्फनानि, विगलद्गर्वाणि शर्वाणि ते ।
स्तोतुं त्वां, परिफुल्लनीलनलिन-श्यामाक्षि, कामाक्षि, मां-
वाचालीकुरुते, तथापि नितरां, त्वत्पादसेवादर: ॥ 1

तापिञ्छस्तबकत्विषे, तनुभृतां दारिद्र्यमुद्राद्विषे,
संसाराख्यतमोमुषे, पुररिपोर्वामाङ्कसीमाजुषे ।
कम्पातीरमुपेयुषे, कवयतां जिह्वाकुटीं जग्मुषे,
विश्वत्राणपुषे, नमोऽस्तु सततं, तस्मै परञ्ज्योतिषे ॥ 2

ये सन्ध्यारुणयन्ति, शङ्करजटाकान्तारचन्द्रार्भकं,
सिन्दूरन्ति च ये, पुरन्दरवधू-सीमन्तसीमान्तरे ।
पुण्यं ये परिपक्वयन्ति भजतां, काञ्चीपुरे, माममी-
पायासु:, परमेश्वरप्रणयिनी, पादोद्भवा: पांसव: ॥ 3

कामाडम्बरपूरया, शशिरुचा, कम्रस्मितानां त्विषा,
कामारेरनुरागसिन्धुमधिकं, कल्लोलितं कुर्वती ।
कामाक्षीति समस्तसज्जननुता, कल्याणदात्री नृणां,
कारुण्याकुलमानसा भगवती, कम्पातटे जृम्भते ॥ 4

कामाक्षीणपराक्रमप्रकटनं, सम्भावयन्ती दृशा,
श्यामा, क्षीरसहोदरस्मितरुचि, प्रक्षालिताशान्तरा ।
वामाक्षीजनमौलिभूषणमणि:, वाचां परा देवता,
कामाक्षीति विभाति कापि करुणा, कम्पातटिन्यास्तटे ॥ 5

श्यामा काचन चन्द्रिका, त्रिभुवने, पुण्यात्मनामानने,
सीमाशून्यकवित्ववर्षजननी, या कापि कादम्बिनी ।
मारारातिमनोविमोहनविधौ, काचित्तम:कन्दली,
कामाक्ष्या:, करुणाकटाक्षलहरी, कामाय मे कल्पताम् ॥ 6

प्रौढध्वान्तकदम्बके, कुमुदिनीपुण्याङ्कुरं दर्शयन्,
ज्योत्स्नासङ्गमनेऽपि, कोकमिथुनं मिश्रं समुद्भावयन् ।
कालिन्दीलहरीदशां प्रकटयन्, कम्रां नभस्यद्भुतां,
कश्चिन्नेत्रमहोत्सवो विजयते, काञ्चीपुरे शूलिन: ॥ 7

तन्द्राहीनतमालनीलसुषमै:, तारुण्यलीलागृहै:,
तारानाथकिशोरलाञ्छितकचै:, ताम्रारविन्देक्षणै: ।
मात:, संश्रयतां मन:, मनसिजप्रागल्भ्यनाडिन्धमै:,
कम्पातीरचरै:, घनस्तनभरै:, पुण्याङ्कुरै: शाङ्करै: ॥ 8

नित्यं निश्चलतामुपेत्य मरुतां, रक्षाविधिं पुष्णती,
तेजस्सञ्चयपाटवेन किरणान्, उष्णद्युतेर्मुष्णती ।
काञ्चीमध्यगतापि, दीप्तिजननी, विश्वान्तरे जृम्भते,
काचिच्चित्रं, अहो, स्मृतापि तमसां निर्वापिका दीपिका ॥ 9

कान्तै:, केशरुचां चयै: भ्रमरितं, मन्दस्मितै: पुष्पितं,
कान्त्या पल्लवितं पदाम्बुरुहयो:, नेत्रत्विषा पत्रितम् ।
कम्पातीरवनान्तरं विदधती, कल्याणजन्मस्थली,
काञ्चीमध्यमहामणिर्विजयते, काचित्कृपाकन्दली ॥ 10

राकाचन्द्रसमानकान्तिवदना, नाकाधिराजस्तुता,
मूकानामपि कुर्वती, सुरधुनी-नीकाशवाग्वैभवम् ।
श्रीकाञ्चीनगरीविहाररसिका, शोकापहन्त्री सतां,
एका पुण्यपरम्परा पशुपतेः, आकारिणी राजते ॥ 11

जाता शीतलशैलतः, सुकृतिनां दृश्या परं देहिनां,
लोकानां क्षणमात्रसंस्मरणतः, सन्तापविच्छेदिनी ।
आश्चर्यं बहु खेलनं वितनुते, नैश्चल्यमाबिभ्रती,
कम्पायास्तटसीम्नि कापि तटिनी, कारुण्यपाथोमयी ॥ 12

ऐक्यं येन विरच्यते हरतनौ, दम्भावपुम्भाविके,
रेखा यत्कचसीम्नि शेखरदशां, नैशाकरी गाहते ।
औन्नत्यं मुहुरेति, येन स महान्, मेनासखः सानुमान्,
कम्पातीरविहारिणा, सशरणाः, तेनैव धाम्ना वयम् ॥ 13

अक्ष्णोश्च स्तनयोः, श्रिया श्रवणयोः, बाह्वोश्च मूलं स्पृशन्,
उत्तंसेन मुखेन च प्रतिदिनं, द्रुह्यन्पयोजन्मने ।
माधुर्येण गिरां, गतेन मृदुना हंसाङ्गनां ह्रेपयन्,
काञ्चीसीम्नि चकास्ति, कोपि कवितासन्तानबीजाङ्कुरः॥14

खण्डं चान्द्रमसं वतंसमनिशं, काञ्चीपुरे खेलनं,
कालायश्छवितस्करीं तनुरुचिं, कर्णेजपे लोचने ।
तारुण्योष्मनखम्पचं स्तनभरं, जङ्घास्पृशं कुन्तलं,
भाग्यं देशिकसञ्चितं, मम कदा सम्पादयेदम्बिके ॥ 15

तन्वानं निजकेलिसौधसरणिं, नैसर्गिकीणां गिरां,
केदारं कविमल्लसूक्तिलहरी, सस्यश्रियां शाश्वतम् ।
अंहोवञ्चनचुञ्चु किञ्चन भजे, काञ्चीपुरीमण्डनं,
पर्यायच्छवि पाकशासनमणे:, पौष्पेषवं पौरुषम् ॥ 16

आलोके मुखपङ्कजे च दधती, सौधाकरीं चातुरीं,
चूडालङ्क्रियमाणपङ्कजवनी, वैरागमप्रक्रिया ।
मुग्धस्मेरमुखी, घनस्तनतटी-मूर्च्छालमध्याञ्चिता,
काञ्चीसीमनि कामिनी विजयते, काचिज्जगन्मोहिनी ॥ 17

यस्मिन्नम्ब भवत्कटाक्षरजनी, मन्देऽपि, मन्दस्मित-
ज्योत्स्नासंस्नपिता, भवत्यभिमुखी, तं प्रत्यहो देहिनम् ।
द्राक्षामाक्षिक-माधुरीमदभर, व्रीडाकरी वैखरी,
कामाक्षि स्वयमातनोति, अभिसृतिं वामेक्षणेव क्षणम् ॥ 18

कालिन्दीजलकान्तय:, स्मितरुचिस्वर्वाहिनीपाथसि,
प्रौढध्वान्तरुच:, स्फुटाधरमहो-लौहित्यसन्ध्योदये ।
माणिक्योपलकुण्डलांशु-शिखिनि, व्यामिश्रधूमश्रिय:,
कल्याणैकभुव: कटाक्षसुषमा:, कामाक्षि राजन्ति ते ॥ 19

कलकलरणत्काञ्ची, काञ्चीविभूषणमालिका,
कचभरलसच्चन्द्रा, चन्द्रावतंससधर्मिणी ।
कविकुलगिर: श्रावंश्रावं, मिलत्पुलकाङ्कुरा,
विरचितशिर:कम्पा, कम्पातटे परिशोभते ॥ 20

सरसवचसां वीची, नीचीभवन्मधुमाधुरी,
भरितभुवना कीर्तिः, मूर्तिर्मनोभवजित्वरी ।
जननि मनसो योग्यं भोग्यं, नृणां तव जायते,
कथमिव, विना काञ्चीभूषे, कटाक्षतरङ्गितम् ॥ 21

भ्रमरितसरित्कूलो, नीलोत्पलप्रभयाऽऽभया,
नतजनतमःखण्डी, तुण्डीरसीम्नि विजृम्भते ।
अचलतपसामेकः पाकः, प्रसूनशरासन-
प्रतिभटमनोहारी, नारीकुलैकशिखामणिः ॥ 22

मधुरवचसो मन्दस्मेरा, मतङ्गजगामिनः,
तरुणिमजुषस्तापिञ्छाभाः, तमःपरिपन्थिनः ।
कुचभरनताः, कुर्युर्भद्रं कुरङ्गविलोचनाः,
कलितकरुणाः, काञ्चीभाजः, कपालिमहोत्सवाः ॥ 23

कमलसुषमाकक्ष्यारोहे, विचक्षणवीक्षणाः,
कुमुदसुकृतक्रीडा,चूडालकुन्तलबन्धुराः ।
रुचिररुचिभिः, तापिञ्छश्रीप्रपञ्चनचुञ्चवः,
पुरविजयिनः, कम्पातीरे स्फुरन्ति मनोरथाः ॥ 24

कलितरतयः, काञ्चीलीलाविधौ, कविमण्डली-
वचनलहरीवासन्तीनां, वसन्तविभूतयः ।
कुशलविधये भूयासुर्मे, कुरङ्गविलोचनाः,
कुसुमविशिखारातेरक्ष्णां, कुतूहलविभ्रमाः ॥ 25

ॐ

कबलिततमस्काण्डा:, तुण्डीरमण्डलमण्डना:,
सरसिजवनीसन्तानानां, अरुन्तुदशेखरा: ।
नयनसरणेर्नेदीयांस:, कदा नु भवन्ति मे,
तरुणजलदश्यामा:, शम्भो: तप:फलविभ्रमा: ॥ 26

अचरममिषुं, दीनं, मीनध्वजस्य मुखश्रिया,
सरसिजभुवो यानं, म्लानं, गतेन च मञ्जुना ।
त्रिदशसदसामन्नं, खिन्नं, गिरा च वितन्वती,
तिलकयति सा कम्पातीरं, त्रिलोचनसुन्दरी ॥ 27

जननि भुवने चङ्क्रम्येऽहं, कियन्तं, अनेहसं
कुपुरुषकरभ्रष्टै:, दुष्टैर्धनै:, उदरम्भरि: ।
तरुणकरुणे तन्द्राशून्ये, तरङ्गय लोचने,
नमति मयि ते किञ्चित्, काञ्चीपुरीमणिदीपिके ॥ 28

मुनिजनमन:पेटीरत्नं, स्फुरत्करुणानटी-
विहरणकलागेहं, काञ्चीपुरीमणिभूषणम् ।
जगति, महतो मोहव्याधे:, नृणां परमौषधं,
पुरहरदृशां साफल्यं, मे पुर:, परिजृम्भताम् ॥ 29

मुनिजनमनोधाम्ने धाम्ने, वचोमयजाह्नवी-
हिमगिरितट,प्राग्भाराय, अक्षराय परात्मने ।
विहरणजुषे काञ्चीदेशे, महेश्वरलोचन,
त्रितयसरसक्रीडा-सौधाङ्गणाय, नमो नम: ॥ 30

मरकतरुचां प्रत्यादेशं, महेश्वरचक्षुषाम्
अमृतलहरीपूरं, पारं भवाख्यपयोनिधेः ।
सुचरितफलं, काञ्चीभाजो जनस्य, पचेलिमं,
हिमशिखरिणः वंशस्यैकं, वतंसमुपास्महे ॥ 31

प्रणमनदिनारम्भे, कम्पानदीसखि तावके,
सरसकवितोन्मेषः, पूषा सतां समुदञ्चितः ।
प्रतिभटमहाप्रौढप्रोद्यत्-कवित्वकुमुद्वतीं,
नयति तरसा निद्रामुद्रां, नगेश्वरकन्यके ॥ 32

शमितजडिमारम्भा, कम्पातटीनिकटेचरी,
निहतदुरितस्तोमा, सोमार्धमुद्रितकुन्तला ।
फलितसुमनोवाञ्छा, पाञ्चायुधी परदेवता,
सफलयतु मे नेत्रे, गोत्रेश्वरप्रियनन्दिनी ॥ 33

मम तु धिषणा पीड्या, जाड्यातिरेक कथं त्वया,
कुमुदसुषमामैत्रीपात्री, वतंसितकुन्तलाम् ।
जगति शमितस्तम्भां, कम्पानदीनिलयामसौ,
श्रयति हि गलत्तन्द्रा, चन्द्रावतंससधर्मिणीम् ॥ 34

परिमलपरीपाकोद्रेकं, पयोमुचि काञ्चने,
शिखरिणि पुनः, द्वैधीभावं, शशिन्यरुणातपम् ।
अपि च जनयन्, कम्बोर्लक्ष्मीं, अनम्बुनि कोऽप्यसौ,
कुसुमधनुषः, काञ्चीदेशे चकास्ति पराक्रमः ॥ 35

पुरदमयितु: वामोत्सङ्गस्थलेन, रसज्ञया
सरसकविताभाजा, काञ्चीपुरोदरसीमया ।
तटपरिसरैः नीहाराद्रेः, वचोभिरकृत्रिमैः,
किमिव न तुलां, अस्मच्चेतो महेश्वरि गाहते ॥ 36

नयनयुगलीमास्माकीनां, कदा नु, फलेग्रहीं
विदधति, गतौ व्याकुर्वाणा गजेन्द्रचमत्क्रियाम् ।
मरकतरुचो माहेशाना:, घनस्तननम्रिता:,
सुकृतविभवा:, प्राञ्च:, काञ्चीवतंसधुरन्धरा: ॥ 37

मनसिजयश:पारम्पर्यं, मरन्दझरीकिरां-
कविकुलगिरां कन्दं, कम्पानदीतटमण्डनम् ।
मधुरललितं मत्कं चक्षु:, मनीषिमनोहरं,
पुरविजयिन: सर्वस्वं, तत्पुरस्कुरुते कदा ॥ 38

शिथिलिततमोलीलां, नीलारविन्दविलोचनां,
दहनविलसत्फालां, श्रीकामकोटिमुपास्महे ।
करधृतलसच्छूलां, कालारिचित्तहरां परां,
मनसिजकृपालीलां, लोलालकामलिकेक्षणाम् ॥ 39

कलालीलाशाला, कविकुलवच:कैरववनी-
शरज्ज्योत्स्नाधारा, शशधरशिशुश्लाघ्यमुकुटी ।
पुनीते न:, कम्पापुलिनतटसौहार्दतरला,
कदा चक्षुर्मार्गं, कनकगिरिधानुष्कमहिषी ॥ 40

नम: स्तान्नम्रेभ्य:, स्तनगरिमगर्वेण गुरुणा,
दधानेभ्य:, चूडाभरणं, अमृतस्यन्दि शिशिरम् ।
सदा वास्तव्येभ्य:, सविधभुवि कम्पाख्यसरित:,
यशोव्यापारेभ्य:, सुकृतविभवेभ्यो रतिपते: ॥ 41

असूयन्ती काचिन्मरकतरुचे, नाकिमुकुटी-
कदम्बं चुम्बन्ती, चरणनखचन्द्रांशुपटलै: ।
तमोमुद्रां विद्रावयतु मम, काञ्चीनिलयना,
हरोत्सङ्गश्रीमन्मणिगृह-महादीपकलिका ॥ 42

अनाद्यन्ता काचित्, सुजननयनानन्दजननी,
निरुन्धाना कान्तिं, निजरुचिविलासैर्जलमुचाम् ।
स्मरारेस्तारल्यं, मनसि जनयन्ती स्वयमहो,
गलत्कम्पा, शम्पा परिलसति, कम्पापरिसरे ॥ 43

सुधाडिण्डीरश्री:, स्मितरुचिषु तुण्डीरविषयं,
परिष्कुर्वाणासौ, परिहसितनीलोत्पलरुचि: ।
स्तनाभ्यामानम्रा, स्तबकयतु मे काङ्क्षिततरुं,
दृशामैशानीनां, सुकृतफलपाण्डित्यगरिमा ॥ 44

कृपाधाराद्रोणी, कृपणधिषणानां प्रणमतां,
निहन्त्री सन्तापं, निगममुकुटोत्तंसकलिका ।
परा काञ्चीलीला परिचयवती, पर्वतसुता,
गिरां नीवी देवी, गिरिशपरतन्त्रा विजयते ॥ 45

कवित्वश्रीकन्द:, सुकृतपरिपाटी हिमगिरे:,
विधात्री विश्वेषां, विषमशरवीरध्वजपटी ।
सखी कम्पानद्या:, पदहसितपाथोजयुगली,
पुराणी पायान्न:, पुरमथनसाम्राज्यपदवी ॥ 46

दरिद्राणा मध्ये, दरदलिततापिञ्छसुषमा:,
स्तनाभोगक्लान्ता:, तरुणहरिणाङ्काङ्कितकचा: ।
हराधीना:, नानाविबुधमुकुटीचुम्बितपदा:,
कदा कम्पातीरे, कथय, विहरामो गिरिसुते ॥ 47

वरीवर्तु स्थेमा, त्वयि मम गिरां, देवि मनस:,
नरीनर्तु प्रौढा, वदनकमले वाक्यलहरी ।
चरीचर्तु, प्रज्ञाजननि, जडिमा न: परजने,
सरीसर्तु स्वैरं, जननि मयि कामाक्षि करुणा ॥ 48

क्षणात्ते कामाक्षि, भ्रमरसुषमाशिक्षणगुरु:,
कटाक्षव्याक्षेपो मम भवतु, मोक्षाय विपदाम् ।
नरीनर्तु स्वैरं, वचनलहरी, निर्जरपुरी-
सरिद्वीची, नीचीकरणपटुरास्ये मम सदा ॥ 49

पुरस्तान्मे भूय:, प्रशमनपर: स्तान्मम रुजां,
प्रचारस्ते, कम्पातटविहृतिसम्पादिनि दृशो: ।
इमां याच्ञां ऊरीकुरु, सपदि दूरीकुरु तम:-
परीपाकं, पाकं झटिति, बुधलोकं च नय माम् ॥ 50

उदञ्चन्ती, काञ्चीनगरनिलये त्वत्करुणया,
समृद्धा वाग्धाटी, परिहसितमाध्वी कवयताम् ।
उपादत्ते, मारप्रतिभट, जटाजूटमुकुटी-
कुटीरोल्लासिन्या:, शतमखतटिन्या जयपटीम् ॥ 51

श्रियं विद्यां दद्यात्, जननि नमतां कीर्तिममितां,
सुपुत्रान् प्रादत्ते, तव झटिति कामाक्षि करुणा ।
त्रिलोक्यामाधिक्यं, त्रिपुरपरिपन्थिप्रणयिनि,
प्रणाम: त्वत्पादे, शमितदुरिते किं न कुरुते ॥ 52

मन:कम्पं, कम्पं गमयदुपकम्पं प्रणमतां,
सदा लोलं नीलं, चिकुरजितलोलम्बनिकरम् ।
गिरां दूरं, स्मेरं, धृतशशिकिशोरं, पशुपते:-
दृशां योग्यं भोग्यं, तुहिनगिरिभाग्यं विजयते ॥ 53

घनश्यामान्, कामान्तकमहिषि कामाक्षि, मधुरान्-
दृशां पातान्, एतान्, अमृतजलशीताननुपमान् ।
भवोत्पाते भीते, मयि वितर जाते, दृढभवन्
मनश्शोके, मूके, हिमगिरिपताके करुणया ॥ 54

नतानां मन्दानां, भवनिगलबन्धाकुलधियां,
महान्ध्यं रुन्धानां, अभिलषितसन्तानलतिकाम् ।
चरन्तीं कम्पायास्तटभुवि, सवित्रीं त्रिजगतां,
स्मराम: तां नित्यं, स्मरमथनजीवातुकलिकाम् ॥ 55

परा विद्या, हृद्याश्रितमदनविद्या, मरकत-
प्रभानीला, लीलापरवशितशूलायुधमना: ।
तम:पूरं दूरं, चरणनतपौरन्दरपुरी-
मृगाक्षी, कामाक्षी, कमलतरलाक्षी, नयतु मे ॥ 56

अहंताख्या, मत्कं कबलयति हा हन्त हरिणी,
हठात् संविद्रूपं, हरमहिषि, सस्याङ्कुरमसौ ।
कटाक्षव्याक्षेप, प्रकटहरिपाषाणशकलै:,
इमां उच्चैरुच्चाटय, झटिति कामाक्षि कृपया ॥ 57

बुधे वा मूके वा, तव पतति यस्मिन्क्षणमसौ,
कटाक्ष: कामाक्षि, प्रकटजडिमक्षोदपटिमा ।
कथंकारं नास्मै, करमुकुलचूडालमुकुटा:,
नमोवाकं ब्रूयु:, नमुचिपरिपन्थिप्रभृतय: ॥ 58

प्रतीचीं पश्याम:, प्रकटरुचिनीवारकणिश,-
प्रभासध्रीचीनां, प्रदलितषडाधारकमलाम् ।
चरन्तीं, सौषुम्ने पथि, परपदेन्दुप्रविगलत् -
सुधार्द्रां, कामाक्षीं, परिणतपरञ्ज्योतिरुदयाम् ॥ 59

जम्भारातिप्रभृतिमुकुटी:, पादयो: पीठयन्ती,
गुम्फान्वाचां, कविजनकृतान्, स्वैरमारामयन्ती ।
शम्पालक्ष्मीं, मणिगणरुचापाटलै: प्रापयन्ती,
कम्पातीरे कविपरिषदां, जृम्भते भाग्यसीमा ॥ 60

चन्द्रापीडां, चतुरवदनां, चञ्चलापाङ्गलीलां,
कुन्दस्मेरां, कुचभरनतां, कुन्तलोद्धूतभृङ्गाम् ।
मारारातेर्मदनशिखिनं, मांसलं दीपयन्तीं,
कामाक्षीं तां, कविकुलगिरां, कल्पवल्लीमुपासे ॥ 61

कालाम्भोदप्रकरसुषमां, कान्तिभिस्तर्जयन्ती,
कल्याणानां उदयसरणि:, कल्पवल्ली कवीनाम् ।
कन्दर्पारि: प्रियसहचरी, कल्मषाणां निहन्त्री,
काञ्चीदेशं तिलकयति सा, कापि कारुण्यसीमा ॥ 62

ऊरीकुर्वन्नुरसिजतटे, चातुरीं भूधराणां,
पाथोजानां नयनयुगले, पारिपन्थ्यं वितन्वन् ।
कम्पातीरे विहरति रुचा, मोघयन्मेघशैलीं,
कोकद्वेषं शिरसि कलयन्, कोऽपि विद्याविशेष: ॥ 63

काञ्चीलीलापरिचयवती, कापि तापिञ्छलक्ष्मी:,
जाड्यारण्ये हुतवहशिखा, जन्मभूमि: कृपाया: ।
माकन्दश्री:, मधुरकविताचातुरी कोकिलानां,
मार्गे भूयान्मम नयनयो:, मान्मथी कापि विद्या ॥ 64

सेतुर्मात:, मरकतमय:, भक्तिभाजां भवाब्धौ,
लीलालोला कुवलयमयी, मान्मथी वैजयन्ती ।
काञ्चीभूषा पशुपतिदृशां, कापि कालाञ्जनाली,
मत्कं दु:खं शिथिलयतु, ते मञ्जुलापाङ्गमाला ॥ 65

व्यावृण्वाना:, कुवलयदलप्रक्रियावैरमुद्रां,
व्याकुर्वाणा:, मनसिजमहाराजसाम्राज्यलक्ष्मीम् ।
कम्पातीरे विहृतिरसिके, काङ्क्षितं न: क्रियासु:,
बन्धच्छेदे तव नियमिनां, बद्धदीक्षा: कटाक्षा: ॥ 66

कालाम्भोदे शशिरुचि दलं, कैतकं दर्शयन्ती,
मध्ये, सौदामिनि मधुलिहां, मालिकां राजयन्ती ।
हंसारावं विकचकमले, मञ्जुमुल्लासयन्ती,
कम्पातीरे विलसति नवा, कापि कारुण्यलक्ष्मी: ॥ 67

चित्रं चित्रं, निजमृदुतया, तर्जयन्पल्लवालिं,
पुंसां कामान्भुवि च नियतं, पूरयन्पुण्यभाजाम् ।
जात: शैलान्न तु जलनिधे:, स्वैरसञ्चारशील:,
काञ्चीभूषा कलयतु शिवं, कोऽपि चिन्तामणिर्मे ॥ 68

ताम्राम्भोजं जलदनिकटे, तत्र बन्धूकपुष्पं,
तस्मिन्मल्लीकुसुमसुषमां, तत्र वीणानिनादम् ।
व्यावृन्वाना सुकृतलहरी, कापि काञ्चीनगर्यां,
ऐशानी सा कलयतितरां, ऐन्द्रजालं विलासम् ॥ 69

आहारांशं त्रिदशसदसां, आश्रये चातकानां,
आकाशोपर्यपि च कलयन्, आलयं तुङ्गमेषाम् ।
कम्पातीरे विहरतितरां, कामधेनु: कवीनां,
मन्दस्मेरो, मदननिगमप्रक्रियासम्प्रदाय: ॥ 70

आर्द्रीभूतै:, अविरलकृपै:, आत्तलीलाविलासै:,
आस्थापूर्णै:, अधिकचपलै:, अञ्चिताम्भोजशिल्पै: ।
कान्तैर्लक्ष्मीललितभवनै:, कान्तिकैवल्यसारै:
काश्मल्यं न: कबलयतु सा, कामकोटी कटाक्षै: ॥ 71

आधून्वन्त्यै तरलनयनै:, आङ्गजीं वैजयन्तीं,
आनन्दिन्यै निजपदजुषां, आत्तकाञ्चीपुरायै ।
आस्माकीनं हृदयं, अखिलै: आगमानां प्रपञ्चै:,
आराध्यायै, स्पृहयतितरां, आदिमायै जनन्यै ॥ 72

दूरं वाचां, त्रिदशसदसां दु:खसिन्धोस्तरित्रं,
मोहक्ष्वेलक्षितिरुहवने, क्रूरधारं लवित्रम् ।
कम्पातीरप्रणयि, कविभिर्वर्णितोद्यच्चरित्रं,
शान्त्यै सेवे, सकलविपदां, शाङ्करं सत्कलत्रम् ॥ 73

खण्डीकृत्य प्रकृतिकुटिलं कल्मषं, प्रातिभश्री-
शुण्डीरत्वं, निजपदजुषां, शून्यतन्द्रं दिशन्ती ।
तुण्डीराख्ये, महति विषये, स्वर्णवृष्टिप्रदात्री,
चण्डी देवी कलयति रतिं, चन्द्रचूडालचूडे ॥ 74

येन ख्यातो भवति, स गृही पूरुषो मेरुधन्वा,
यद्दृक्कोणे, मदननिगम प्राभवं बोभवीति ।
यत्प्रीत्यैव, त्रिजगदधिपो जृम्भते, किम्पचान:,
कम्पातीरे स जयति, महान्, कश्चिदोजोविशेष: ॥ 75

धन्या धन्या गतिरिह गिरां, देवि कामाक्षि यन्मे,
निन्द्यां भिन्द्यात्, सपदि जडतां कल्मषादुन्मिषन्तीम् ।
साध्वी, माध्वीरसमधुरता, भञ्जिनी मञ्जुरीतिः,
वाणीवेणी, झटिति वृणुतात्, स्वर्धुनी स्पर्धिनी माम् ॥ 76

यस्या वाटी, हृदयकमलं, कौसुमी योगभाजां,
यस्याः पीठी, सततशिशिरा, शीकरैर्माकरन्दैः ।
यस्याः पेटी, श्रुतिपरिचलन्मौलिरत्नस्य काञ्ची,
सा मे, सोमाभरणमहिषी, साधयेत्काङ्क्षितानि ॥ 77

एका माता, सकलजगतां, एयुषी ध्यानमुद्रां,
एकाम्राधीश्वरचरणयोः, एकताना समिन्धे ।
ताटङ्कोद्यन्मणिगणरुचा, ताम्रकर्णप्रदेशा,
तारुण्यश्रीस्तबकिततनुः, तापसी कापि बाला ॥ 78

दन्तादन्तिप्रकटनकरी, दन्तिभिर्मन्दयानैः,
मन्दाराणां मदपरिणतिं, मथ्नती मन्दहासैः ।
अङ्कूराभ्यां, मनसिजतरोरङ्कितोराः कुचाभ्यां,
अन्तःकाञ्चि स्फुरति जगतां, आदिमा कापि माता ॥ 79

त्रियम्बककुटुम्बिनीं, त्रिपुरसुन्दरीमिन्दिरां,
पुलिन्दपतिसुन्दरीं, त्रिपुरभैरवीं भारतीम् ।
मतङ्गकुलनायिकां, महिषमर्दनीं मातृकां
भणन्ति विबुधोत्तमाः, विहृतिमेव कामाक्षि ते ॥ 80

महामुनिमनोनटी, महितरम्यकम्पातटी-
कुटीरक-विहारिणी, कुटिलबोधसंहारिणी ।
सदा भवतु कामिनी, सकलदेहिनां स्वामिनी,
कृपातिशयकिङ्करी, मम विभूतये शाङ्करी ॥ 81

जडा:, प्रकृतिनिर्धना:, जनविलोचनारुन्तुदा-
नरा:, जननि वीक्षणं, क्षणमवाप्य कामाक्षि ते ।
वचस्सु, मधुमाधुरीं प्रकटयन्ति, पौरन्दरी-
विभूतिषु विडम्बनां, वपुषि मान्मथीं प्रक्रियाम् ॥ 82

घनस्तनतटस्फुट,-स्फुरितकञ्चुली,चञ्चली-
कृत त्रिपुरशासना, सुजनशीलितोपासना ।
दृशो: सरणिमश्नुते, मम कदा नु काञ्चीपुरे,
परा परमयोगिनां, मनसि चित्कला पुष्कला ॥ 83

कवीन्द्रहृदयेचरी, परिगृहीतकाञ्चीपुरी,
निरूढकरुणाझरी, निखिललोकरक्षाकरी ।
मन:पथदवीयसी, मदनशासनप्रेयसी,
महागुणगरीयसी, मम दृशोऽस्तु नेदीयसी ॥ 84

धनेन, न रमामहे, खलजनान्न सेवामहे,
न चापलमयामहे, भवभयान्न दूयामहे ।
स्थिरां, तनुमहेतरां, मनसि किं च काञ्चीरत-
स्मरान्तककुटुम्बिनी, चरणपल्लवोपासनाम् ॥ 85

सुरा: परिजना:, वपुर्मनसिजाय वैरायते,
त्रिविष्टपनितम्बिनी, कुचतटी च केलीगिरि: ।
गिर: सुरभय:, वयस्तरुणिमा दरिद्रस्य वा,
कटाक्षसरणौ क्षणं, निपतितस्य कामाक्षि ते ॥ 86

पवित्रय, जगत्त्रयी, विबुधबोधजीवातुभि:,
पुरत्रयविमर्दिन:, पुलककञ्चुलीदायिभि: ।
भवक्षयविचक्षणै:, व्यसनमोक्षणैर्वीक्षणै:,
निरक्षरशिरोमणिं, करुणयैव कामाक्षि माम् ॥ 87

कदा कलितखेलना:, करुणयैव काञ्चीपुरे,
कलायमुकुलत्विष:, शुभकदम्बपूर्णाङ्कुरा: ।
पयोधरभरालसा:, कविजनेषु ते बन्धुरा:,
पचेलिमकृपारसा:, परिपतन्ति मार्गे दृशो: ॥ 88

अशोध्यं, अचलोद्भवं, हृदयनन्दनं देहिनां,
अनर्घं, अधिकाञ्चि तत्, किमपि रत्नमुद्द्योतते ।
अनेन समलङ्कृता जयति, शङ्कराङ्कस्थली,
कदास्य मम मानसं, व्रजति पेटिकाविभ्रमम् ॥ 89

परामृतझरीप्लुता, जयति नित्यमन्तश्चरी,
भुवामपि बहिश्चरी, परमसंविदेकात्मिका ।
महद्भिरपरोक्षिता, सततमेव काञ्चीपुरे,
ममान्वहं अहंमति:, मनसि भातु माहेश्वरी ॥ 90

तमोविपिनधाविनं, सततमेव काञ्चीपुरे
विहाररसिका, परा, परमसंविदुर्वीरुहम् ।
कटाक्षनिगलैर्दृढं, हृदयदुष्टदन्तावलं,
चिरं नयतु मामकं, त्रिपुरवैरिसीमन्तिनी ॥ 91

त्वमेव सति चण्डिका, त्वमसि देवि चामुण्डिका,
त्वमेव परमातृका, त्वमपि योगिनीरूपिणी ।
त्वमेव किल शाम्भवी, त्वमसि कामकोटी जया,
त्वमेव विजया, त्वयि त्रिजगदम्ब, किं ब्रूमहे ॥ 92

परे जननि पार्वति, प्रणतपालिनि, प्रातिभ-
प्रदात्रि परमेश्वरि, त्रिजगदाश्रिते शाश्वते ।
त्रियम्बककुटुम्बिनि, त्रिपदसङ्गिनि त्रीक्षणे,
त्रिशक्तिमयि, वीक्षणं मयि निधेहि कामाक्षि ते ॥ 93

मनोमधुकरोत्सवं, विदधती मनीषाजुषां,
स्वयम्प्रभववैखरी, विपिनवीथिकालम्बिनी ।
अहो शिशिरिता कृपामधुरसेन, कम्पातटे,
चराचरविधायिनी, चरति कापि चिन्मञ्जरी ॥ 94

कलावति, कलाभृतो मुकुटसीम्नि लीलावति,
स्पृहावति महेश्वरे, भुवनमोहने भास्वति ।
प्रभावति रमे सदा, महितरूपशोभावति,
त्वरावति परे सतां, गुरुकृपाम्बुधारावति ॥ 95

ॐ

त्वयैव जगदम्बया, भुवनमण्डलं सूयते,
त्वयैव करुणार्द्रया, तदपि रक्षणं नीयते।
त्वयैव खरकोपया, नयनपावके हूयते,
त्वयैव किल नित्यया, जगति सन्ततं स्थीयते॥ 96

चराचरजगन्मयीं, सकलहृन्मयीं चिन्मयीं,
गुणत्रयमयीं जगत्त्रयमयीं, त्रिधामामयीम्।
परापरमयीं, सदा दशदिशां, निशाहर्मयीं,
परां सततसन्मयीं, मनसि चिन्मयीं शीलये॥ 97

जय जगदम्बिके, हरकुटुम्बिनि, वक्त्ररुचा-
जितशरदम्बुजे, घनविडम्बिनि केशरुचा।
परमवलम्बनं, कुरु सदा, पररूपधरे,
मम गतसंविदो, जडिमडम्बरताण्डविन:॥ 98

भुवनजननि, भूषाभूतचन्द्रे नमस्ते,
कलुषशमनि, कम्पातीरगेहे नमस्ते।
निखिलनिगमवेद्ये, नित्यरूपे नमस्ते,
परशिवमयि, पाशच्छेदहस्ते नमस्ते॥ 99

क्वणत्काञ्ची, काञ्चीपुरमणिविपञ्ची,लयझरी-
शिर:कम्पा, कम्पावसतिरनुकम्पाजलनिधि:।
घनश्यामा श्यामा, कठिनकुचसीमा मनसि मे,
मृगाक्षी, कामाक्षी, हरनटनसाक्षी विहरतात्॥ 100

समरविजयकोटी, साधकानन्दधाटी,
मृदुगुणपरिपेटी, मुख्यकादम्बवाटी ।
मुनिनुतपरिपाटी, मोहिताजाण्डकोटी,
परमशिववधूटी, पातु मां कामकोटी ॥ 101

इमं परवरप्रदं, प्रकृतिपेशलं पावनं,
परापरचिदाकृति प्रकटनप्रदीपायितम् ।
स्तवं पठति नित्यदा, मनसि भावयन्नम्बिकां,
जपैरलं, अलं मखैः, अधिकदेहसंशोषणैः ॥ 102

॥ इति स्तुतिशतकं सम्पूर्णम् ॥

श्रीमूकपञ्चशति - कटाक्ष शतकम्

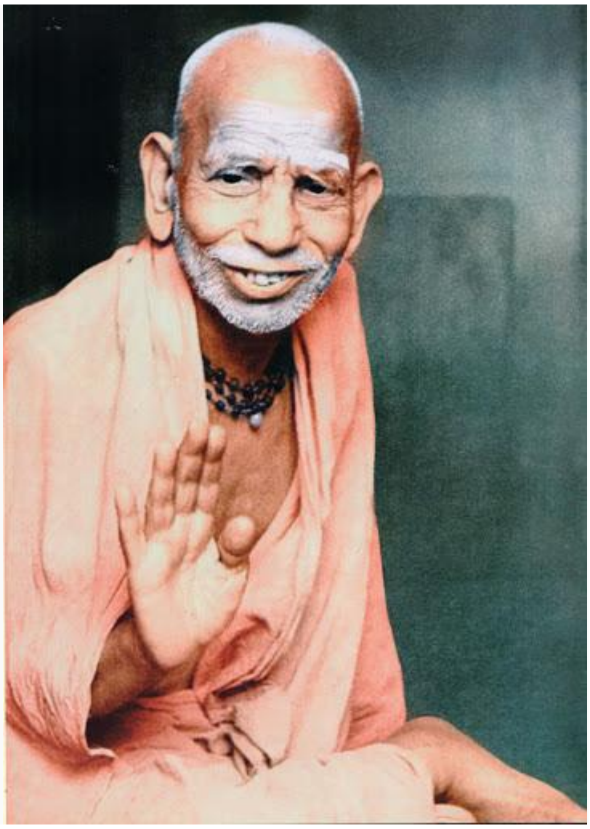

अत्यन्तशीतलमतन्द्रयतु क्षणार्धं
अस्तोकविभ्रममनङ्गविलासकन्दम् ।
अल्पस्मितादृतमपारकृपाप्रवाहं
अक्षिप्ररोहमचिरान्मयि कामकोटि ॥

मोहान्धकारनिवहं विनिहन्तुमीडे,
मूकात्मनामपि, महाकवितावदान्यान् ।
श्रीकाञ्चिदेश-शिशिरीकृतिजागरूकान्,
एकाम्रनाथतरुणी, करुणावलोकान् ॥ 1

मातर्जयन्ति ममताग्रहमोक्षणानि,
माहेन्द्रनीलरुचिशिक्षणदक्षिणानि ।
कामाक्षि, कल्पितजगत्त्रयरक्षणानि,
त्वद्वीक्षणानि, वरदानविचक्षणानि ॥ 2

आनङ्गतन्त्र-विधिदर्शितकौशलानां,
आनन्दमन्द-परिघूर्णितमन्थराणाम् ।
तारल्यमम्ब, तव ताडितकर्णसीम्नां,
कामाक्षि खेलति, कटाक्षनिरीक्षणानाम् ॥ 3

कल्लोलितेन करुणारसवेल्लितेन,
कल्माषितेन कमनीयमृदुस्मितेन ।
मामञ्चितेन, तव किञ्चन कुञ्चितेन,
कामाक्षि तेन, शिशिरीकुरु वीक्षितेन ॥ 4

साहाय्यकं गतवती, मुहुरर्जुनस्य,
मन्दस्मितस्य, परितोषितभीमचेता: ।
कामाक्षि, पाण्डवचमूरिव तावकीना,
कर्णान्तिकं चलति हन्त, कटाक्षलक्ष्मी: ॥ 5

अस्तं क्षणान्नयतु मे परितापसूर्यं,
आनन्दचन्द्रमसमानयतां प्रकाशम् ।
कालान्धकारसुषमां, कलयन्दिगन्ते,
कामाक्षि, कोमलकटाक्षनिशागमस्ते ॥ 6

ताटङ्कमौक्तिक-रुचाङ्कुरदन्तकान्तिः,
कारुण्यहस्तिप-शिखामणिनाधिरूढः ।
उन्मूलयतु, अशुभपादपमस्मदीयं,
कामाक्षि तावककटाक्षमतङ्गजेन्द्रः ॥ 7

छायाभरेण जगतां, परितापहारी,
ताटङ्करत्नमणि,तल्लज-पल्लवश्रीः ।
कारुण्यनाम विकिरन्, मकरन्दजालं,
कामाक्षि राजति, कटाक्षसुरद्रुमस्ते ॥ 8

सूर्याश्रयप्रणयिनी, मणिकुण्डलांशु,-
लौहित्यकोकनद-काननमाननीया ।
यान्ती तव, स्मरहराननकान्तिसिन्धुं,
कामाक्षि राजति, कटाक्षकलिन्दकन्या ॥ 9

प्राप्नोति यं, सुकृतिनं, तव पक्षपातात्,
कामाक्षि, वीक्षणविलास-कलापुरन्ध्री ।
सद्यस्तमेव किल मुक्तिवधूर्वृणीते,
तस्मान्नितान्तमनयोः, इदमैकमत्यम् ॥ 10

यान्ती सदैव मरुतां, अनुकूलभावं,
भ्रूवल्लि-शक्रधनुरुल्लसिता रसार्द्रा ।
कामाक्षि, कौतुकतरङ्गित-नीलकण्ठा,
कादम्बिनीव तव भाति, कटाक्षमाला ॥ 11

गङ्गाम्भसि स्मितमये, तपनात्मजेव,
गङ्गाधरोरसि, नवोत्पलमालिकेव ।
वक्त्रप्रभासरसि, शैवलमण्डलीव,
कामाक्षि राजति, कटाक्षरुचिच्छटा ते ॥ 12

संस्कारत:, किमपि कन्दलितान्, रसज्ञ-
केदारसीम्नि, सुधियामुपभोगयोग्यान् ।
कल्याणसूक्तिलहरी, कलमाङ्कुरान्न:,
कामाक्षि पक्ष्मलयतु, त्वदपाङ्गमेघ: ॥ 13

चाञ्चल्यमेव नियतं, कलयन्प्रकृत्या,
मालिन्यभू:, श्रुतिपथाक्रमजागरूक: ।
कैवल्यमेव किमु, कल्पयते नतानां,
कामाक्षि, चित्रमपि ते करुणाकटाक्ष: ॥ 14

सञ्जीवने जननि, चूतशिलीमुखस्य,
संमोहने, शशिकिशोरकशेखरस्य ।
संस्तम्भने च, ममताग्रहचेष्टितस्य,
कामाक्षि वीक्षणकला, परमौषधं ते ॥ 15

नीलोऽपि रागमधिकं, जनयन्पुरारेः,
लोलोऽपि भक्तिमधिकां, द्रढयन्नराणाम् ।
वक्रोऽपि देवि नमतां, समतां वितन्वन्,
कामाक्षि नृत्यतु मयि, त्वदपाङ्गपातः ॥ 16

कामद्रुहो, हृदययन्त्रणजागरूका,
कामाक्षि चञ्चल-दृगञ्चलमेखला ते ।
आश्चर्यमम्ब भजतां, झटिति, स्वकीय-
सम्पर्क एव विधुनोति, समस्तबन्धान् ॥ 17

कुण्ठीकरोतु विपदं मम, कुञ्चितभ्रू-
चापाञ्चितः, श्रितविदेहभवानुरागः ।
रक्षोपकारमनिशं जनयञ्जगत्यां,
कामाक्षि, राम इव ते करुणाकटाक्षः ॥ 18

श्रीकामकोटि, शिवलोचनशोषितस्य,
शृङ्गारबीजविभवस्य पुनःप्ररोहे ।
प्रेमाम्भसार्द्रमचिरात्, प्रचुरेण शङ्के,
केदारमम्ब, तव केवलदृष्टिपातम् ॥ 19

माहात्म्यशेवधिरसौ, तव दुर्विलङ्घ्य,-
संसारविन्ध्यगिरि,-कुण्ठनकेलिचुञ्चुः ।
धैर्याम्बुधिं, पशुपतेश्चुलकीकरोति,
कामाक्षि, वीक्षणविजृम्भण-कुम्भजन्मा ॥ 20

पीयूषवर्षशिशिरा, स्फुटदुत्पलश्री-
मैत्री, निसर्गमधुरा कृततारकाप्तिः ।
कामाक्षि संश्रितवती, वपुरष्टमूर्तेः,
ज्योत्स्नायते भगवति, त्वदपाङ्गमाला ॥ 21

अम्ब, स्मरप्रतिभटस्य वपुर्मनोज्ञं,
अम्भोजकाननं, इवाञ्चितकण्टकाभम् ।
भृङ्गीव चुम्बति, सदैव सपक्षपाता,
कामाक्षि कोमलरुचिः, त्वदपाङ्गमाला ॥ 22

केशप्रभापटल-नीलवितानजाले,
कामाक्षि कुण्डल-मणिच्छविदीपशोभे ।
शङ्के, कटाक्षरुचिरङ्गतले कृपाख्या,
शैलूषिका नटति, शङ्करवल्लभे ते ॥ 23

अत्यन्तशीतलं, अतन्द्रयतु क्षणार्धं,
अस्तोकविभ्रमं, अनङ्गविलासकन्दम् ।
अल्पस्मितादृतं, अपारकृपाप्रवाहं,
अक्षिप्ररोहं, अचिरान्मयि कामकोटि ॥ 24

मन्दाक्षराग-तरलीकृतिपारतन्त्र्यात्,
कामाक्षि मन्थरतरां, त्वदपाङ्गडोलाम् ।
आरुह्य, मन्दमतिकौतुकशालि चक्षुः,
आनन्दमेति मुहुः, अर्धशशाङ्कमौलेः ॥ 25

त्रैयम्बकं त्रिपुरसुन्दरि, हर्म्यभूमि-
रङ्गं, विहारसरसी करुणाप्रवाहः ।
दासाश्च वासवमुखाः, परिपालनीयं
कामाक्षि विश्वमपि, वीक्षणभूभृतस्ते ॥ 26

वागीश्वरी सहचरी, नियमेन लक्ष्मीः
भ्रूवल्लरी-वशकरी, भुवनानि गेहम् ।
रूपं, त्रिलोकनयनामृतमम्ब तेषां,
कामाक्षि, येषु तव वीक्षणपारतन्त्री ॥ 27

माहेश्वरं झटिति, मानसमीनमम्ब,
कामाक्षि धैर्यजलधौ, नितरां निमग्नम् ।
जालेन शृङ्खलयति, त्वदपाङ्गनाम्ना,
विस्तारितेन, विषमायुधदाशकोऽसौ ॥ 28

उन्मथ्य, बोधकमलाकरमम्ब, जाड्य-
स्तम्बेरमं, मम मनोविपिने भ्रमन्तम् ।
कुण्ठीकुरुष्व तरसा, कुटिलाग्रसीम्ना,
कामाक्षि तावक-कटाक्षमहाङ्कुशेन ॥ 29

उद्वेल्लितस्तबकितैः, ललितैर्विलासैः,
उत्थाय देवि, तव गाढकटाक्षकुञ्जात् ।
दूरं पलाययतु, मोहमृगीकुलं मे,
कामाक्षि सत्वरमनुग्रहकेसरीन्द्रः ॥ 30

स्नेहार्द्रितां, विदलितोत्पलकान्तिचोरां,
जेतारमेव जगदीश्वरि, जेतुकाम: ।
मानोद्धतो, मकरकेतुरसौ धुनीते,
कामाक्षि, तावककटाक्षकृपाणवल्लीम् ॥ 31

श्रौतीं व्रजन्नपि सदा, सरणिं मुनीनां,
कामाक्षि, सन्ततमपि स्मृतिमार्गगामी ।
कौटिल्यमम्ब, कथमस्थिरतां च धत्ते,
चौर्यं च पङ्कजरुचां, त्वदपाङ्गपात: ॥ 32

नित्यं श्रुते: परिचितौ, यतमानमेव,
नीलोत्पलं, निजसमीपनिवासलोलम् ।
प्रीत्यैव पाठयति, वीक्षणदेशिकेन्द्र:,
कामाक्षि किन्तु, तव कालिमसम्प्रदायम् ॥ 33

भ्रान्त्वा मुहु:, स्तबकितस्मितफेनराशौ,
कामाक्षि वक्त्ररुचिसञ्चयवारिराशौ ।
आनन्दति, त्रिपुरमर्दननेत्रलक्ष्मी:,
आलम्ब्य देवि, तव मन्दमपाङ्गसेतुम् ॥ 34

श्यामा तव त्रिपुरसुन्दरि, लोचनश्री:,
कामाक्षि, कन्दलितमेदुरतारकान्ति: ।
ज्योत्स्नावती, स्मितरुचापि कथं तनोति,
स्पर्धामहो कुवलयैश्च, तथा चकोरै: ॥ 35

कालाञ्जनं च तव देवि निरीक्षणं च,
कामाक्षि साम्यसरणिं, समुपैति कान्त्या ।
निश्शेषनेत्रसुलभं, जगतीषु पूर्वं,
अन्यत्त्रिनेत्रसुलभं, तुहिनाद्रिकन्ये ॥ 36

धूमाङ्कुरो मकरकेतनपावकस्य,
कामाक्षि, नेत्ररुचिनीलिमचातुरी ते ।
अत्यन्तमद्भुतमिदं, नयनत्रयस्य,
हर्षोदयं जनयते, हरिणाङ्कमौले: ॥ 37

आरम्भलेशसमये, तव वीक्षणस्य,
कामाक्षि, मूकमपि वीक्षणमात्रनम्रम् ।
सर्वज्ञता, सकललोकसमक्षमेव,
कीर्तिस्वयंवरणमाल्यवती वृणीते ॥ 38

कालाम्बुवाह इव ते परितापहारी,
कामाक्षि, पुष्करमध:कुरुते कटाक्ष: ।
पूर्व: परं, क्षणरुचा समुपैति मैत्रीं,
अन्यस्तु, संततरुचिं प्रकटीकरोति ॥ 39

सूक्ष्मेऽपि, दुर्गमतरेऽपि, गुरुप्रसाद-
साहाय्यकेन विचरन्, अपवर्गमार्गे ।
संसारपङ्कनिचये, न पतत्यमूं ते,
कामाक्षि, गाढमवलम्ब्य कटाक्षयष्टिम् ॥ 40

कामाक्षि सन्ततमसौ, हरिनीलरत्न-
स्तम्भे, कटाक्षरुचि-पुञ्जमये भवत्या: ।
बद्धोऽपि भक्तिनिगलै:, मम चित्तहस्ती,
स्तम्भं च बन्धमपि मुञ्चति, हन्त चित्रम् ॥ 41

कामाक्षि कार्ष्ण्यमपि, सन्ततमञ्जनं च,
बिभ्रन्निसर्गतरलोऽपि, भवत्कटाक्ष: ।
वैमल्यं, अन्वहं, अनञ्जनतां च भूय:,
स्थैर्यं च भक्तहृदयाय, कथं ददाति ॥ 42

मन्दस्मितस्तबकितं, मणिकुण्डलांशु-
स्तोमप्रवालरुचिरं, शिशिरीकृताशम् ।
कामाक्षि राजति, कटाक्षरुचे:, कदम्ब-
मुद्यानमम्ब, करुणाहरिणेक्षणाया: ॥ 43

कामाक्षि, तावककटाक्ष-महेन्द्रनील-
सिंहासनं, श्रितवत:, मकरध्वजस्य ।
साम्राज्यमङ्गलविधौ, मणिकुण्डलश्री:,
नीराजनोत्सव-तरङ्गितदीपमाला ॥ 44

मात:, क्षणं स्नपय मां, तव वीक्षितेन,
मन्दाक्षितेन, सुजनैरपरोक्षितेन ।
कामाक्षि, कर्मतिमिरोत्कर-भास्करेण,
श्रेयस्करेण, मधुपद्युतितस्करेण ॥ 45

प्रेमापगापयसि, मज्जनमारचय्य,
युक्त:, स्मितांशुकृत-भस्मविलेपनेन ।
कामाक्षि कुण्डलमणि-द्युतिभिर्जटाल:,
श्रीकण्ठमेव भजते, तव दृष्टिपात: ॥ 46

कैवल्यदाय, करुणारसकिङ्कराय,
कामाक्षि कन्दलितविभ्रमशङ्कराय ।
आलोकनाय, तव भक्तशिवङ्कराय,
मातर्नमोऽस्तु, परतन्त्रितशङ्कराय ॥ 47

साम्राज्यमङ्गलविधौ, मकरध्वजस्य,
लोलालकालिकृत-तोरणमाल्यशोभे ।
कामेश्वरि, प्रचलदुत्पलवैजयन्ती-
चातुर्यमेति, तव चञ्चलदृष्टिपात: ॥ 48

मार्गेण, मञ्जुकचकान्तितमोवृतेन,
मन्दायमानगमना, मदनातुरासौ ।
कामाक्षि दृष्टिरयते, तव शङ्कराय,
सङ्केतभूमिमचिरात्, अभिसारिकेव ॥ 49

व्रीडानुवृत्ति-रमणीकृतसाहचर्या,
शैवालितां गलरुचा, शशिशेखरस्य ।
कामाक्षि कान्तिसरसीं, त्वदपाङ्गलक्ष्मी:,
मन्दं समाश्रयति, मज्जनखेलनाय ॥ 50

काषायमंशुकमिव, प्रकटं दधानः,
माणिक्यकुण्डलरुचिं, ममताविरोधी ।
श्रुत्यन्तसीमनि रतः, सुतरां चकास्ति,
कामाक्षि, तावककटाक्ष-यतीश्वरोऽसौ ॥ 51

पाषाण एव हरिनीलमणिः, दिनेषु-
प्रम्लानतां, कुवलयं प्रकटीकरोति ।
नैमित्तिको, जलदमेचकिमा ततस्ते,
कामाक्षि, शून्यमुपमानमपाङ्गलक्ष्म्याः ॥ 52

शृङ्गारविभ्रमवती, सुतरां सलज्जा,
नासाग्रमौक्तिकरुचा, कृतमन्दहासा ।
श्यामा, कटाक्षसुषमा, तव युक्तमेतत्,
कामाक्षि चुम्बति, दिगम्बरवक्त्रबिम्बम् ॥ 53

नीलोत्पलेन मधुपेन च दृष्टिपातः,
कामाक्षि तुल्य इति ते, कथमामनन्ति ।
शैत्येन निन्दति, यदन्वहं इन्दुपादान्,
पाथोरुहेण यदसौ, कलहायते च ॥ 54

ओष्ठप्रभापटल-विद्रुममुद्रिते ते,
भ्रूवल्लिवीचिसुभगे, मुखकान्तिसिन्धौ ।
कामाक्षि, वारिभरपूरणलम्बमान,-
कालाम्बुवाहसरणिं, लभते कटाक्षः ॥ 55

मन्दस्मितैर्धवलिता, मणिकुण्डलांशु,-
सम्पर्कलोहितरुचि:, त्वदपाङ्गधारा ।
कामाक्षि, मल्लिकुसुमै:, नवपल्लवैश्च,
नीलोत्पलैश्च, रचितेव विभाति माला ॥ 56

कामाक्षि, शीतलकृपारस-निर्झराम्भ:,
सम्पर्कपक्ष्मलरुचि:, त्वदपाङ्गमाला ।
गोभि: सदा, पुररिपोरभिलष्यमाणा,
दूर्वाकदम्बक-विडम्बनमातनोति ॥ 57

हृत्पङ्कजं मम विकासयतु, प्रमुष्णन्
उल्लासमुत्पलरुचे:, तमसां निरोद्धा ।
दोषानुषङ्गजडतां, जगतां धुनान:,
कामाक्षि, वीक्षणविलास-दिनोदयस्ते ॥ 58

चक्षुर्विमोहयति, चन्द्रविभूषणस्य,
कामाक्षि, तावककटाक्षतम:प्ररोह: ।
प्रत्यङ्मुखं तु नयनं, स्तिमितं मुनीनां,
प्राकाश्यमेव नयतीति परं विचित्रम् ॥ 59

कामाक्षि वीक्षणरुचा, युधि निर्जितं ते,
नीलोत्पलं, निरवशेषगताभिमानम् ।
आगत्य तत्परिसरं, श्रवणावतंस-
व्याजेन, नूनमभयार्थनमातनोति ॥ 60

आश्चर्यमम्ब, मदनाभ्युदयावलम्ब:,
कामाक्षि, चञ्चलनिरीक्षणविभ्रमस्ते ।
धैर्यं विधूय तनुते, हृदि रागबन्धं,
शम्भो:, तदेव विपरीततया मुनीनाम् ॥ 61

जन्तो:, सकृत्प्रणमत:, जगदीड्यतां च,
तेजस्वितां च, निशितां च मतिं सभायाम् ।
कामाक्षि माक्षिकझरीमिव वैखरीं च,
लक्ष्मीं च पक्ष्मलयति, क्षणवीक्षणं ते ॥ 62

कादम्बिनी, किमयते न जलानुषङ्गं,
भृङ्गावली, किमुररीकुरुते न पद्मम् ।
किं वा कलिन्दतनया, सहते न भङ्गं,
कामाक्षि निश्चयपदं न तवाक्षिलक्ष्मी: ॥ 63

काकोलपावक-तृणीकरणेऽपि दक्ष:,
कामाक्षि, बालकसुधाकरशेखरस्य ।
अत्यन्तशीतलतमोपि, अनुपारतं ते,
चित्तं विमोहयति, चित्रमयं कटाक्ष: ॥ 64

कार्पण्यपूरपरिवर्धितं, अम्ब, मोह-
कन्दोद्गतं, भवमयं विषपादपं मे ।
तुङ्गं छिनत्तु, तुहिनाद्रिसुते भवत्या:,
काञ्चीपुरेश्वरि, कटाक्षकुठारधारा ॥ 65

कामाक्षि, घोरभवरोगचिकित्सनार्थं,
अभ्यर्थ्य, देशिककटाक्षभिषक्प्रसादात् ।
तत्रापि देवि लभते, सुकृती कदाचित्,
अत्यन्त दुर्लभं अपाङ्गमहौषधं ते ॥ 66

कामाक्षि, देशिककृपाङ्कुरमाश्रयन्तः,
नानातपोनियम-नाशितपाशबन्धाः ।
वासालयं, तव कटाक्षममुं महान्तः,
लब्ध्वा सुखं समधियः, विचरन्ति लोके ॥ 67

साकूतसंलपित-सम्भृतमुग्धहासं,
व्रीडानुरागसहचारि, विलोकनं ते ।
कामाक्षि, कामपरिपन्थिनि, मारवीर-
साम्राज्यविभ्रमदशां, सफलीकरोति ॥ 68

कामाक्षि, विभ्रमबलैकनिधिर्विधाय,
भ्रूवल्लिचाप-कुटिलीकृतिमेव चित्रम् ।
स्वाधीनतां, तव निनाय शशाङ्कमौलेः,
अङ्गार्धराज्यसुखलाभं, अपाङ्गवीरः ॥ 69

कामाङ्कुरैकनिलयः, तव दृष्टिपातः,
कामाक्षि भक्तमनसां, प्रददाति कामान् ।
रागान्वितः, स्वयमपि प्रकटीकरोति,
वैराग्यमेव, कथमेष महामुनीनाम् ॥ 70

உ

कालाम्बुवाहनिवहैः, कलहायते ते,
कामाक्षि, कालिममदेन सदा कटाक्षः ।
चित्रं तथापि नितरां, अमुमेव दृष्ट्वा,
सोत्कण्ठ एव रमते किल, नीलकण्ठः ॥ 71

कामाक्षि, मन्मथरिपुं प्रति, मारताप-
मोहान्धकार, जलदागमनेन नृत्यन् ।
दुष्कर्मकञ्चुकिकुलं, कबलीकरोतु,
व्यामिश्रमेचकरुचिः, त्वदपाङ्गकेकी ॥ 72

कामाक्षि मन्मथरिपोरवलोकनेषु,
कान्तं पयोजमिव, तावकमक्षिपातम् ।
प्रेमागमो दिवसवत्, विकचीकरोति,
लज्जाभरो रजनिवत्, मुकुलीकरोति ॥ 73

मूको विरिञ्चति, परं पुरुषः कुरूपः
कन्दर्पति, त्रिदशराजति किम्पचानः ।
कामाक्षि, केवलमुपक्रमकाल एव,
लीलातरङ्गित-कटाक्षरुचः, क्षणं ते ॥ 74

नीलालका मधुकरन्ति, मनोज्ञनासा-
मुक्तारुचः, प्रकटकन्दबिसाङ्कुरन्ति ।
कारुण्यमम्ब, मकरन्दति कामकोटि,
मन्ये ततः, कमलमेव विलोकनं ते ॥ 75

உ

आकाङ्क्ष्यमाण,फलदानविचक्षणाया:,
कामाक्षि, तावककटाक्षक-कामधेनो: ।
सम्पर्क एव कथमम्ब, विमुक्तपाश-
बन्धा:, स्फुटं, तनुभृत:, पशुतां त्यजन्ति ॥ 76

संसारघर्म-परितापजुषां नराणां,
कामाक्षि, शीतलतराणि, तवेक्षितानि ।
चन्द्रातपन्ति, घनचन्दनकर्दमन्ति,
मुक्तागुणन्ति, हिमवारिनिषेचनन्ति ॥ 77

प्रेमाम्बुराशिसतत-स्नपितानि चित्रं,
कामाक्षि, तावक-कटाक्षनिरीक्षणानि ।
सन्धुक्षयन्ति मुहु:, इन्धनराशिरीत्या,
मारद्रुहो मनसि, मन्मथचित्रभानुम् ॥ 78

कालाञ्जनप्रतिभटं, कमनीयकान्त्या,
कन्दर्पतन्त्रकलया कलितानुभावम् ।
काञ्चीविहाररसिके, कलुषार्तिचोरं,
कल्लोलयस्व मयि ते, करुणाकटाक्षम् ॥ 79

क्रान्तेन, मन्मथमदेन, विमोह्यमान-
स्वान्तेन, चूततरुमूलगतस्य पुंस: ।
कान्तेन, किञ्चिदवलोकय, लोचनस्य-
प्रान्तेन मां, जननि काञ्चिपुरीविभूषे ॥ 80

ॗ

कामाक्षि केऽपि सुजनाः, त्वदपाङ्गसङ्गे,
कण्ठेन कन्दलित, कालिमसम्प्रदायाः ।
उत्तंसकल्पित चकोरकुटुम्बपोषाः,
नक्तं-दिवप्रसवभू-नयना भवन्ति ॥ 81

नीलोत्पल,-प्रसवकान्तिनिदर्शनेन,
कारुण्यविभ्रमजुषा, तव वीक्षणेन ।
कामाक्षि कर्मजलधेः, कलशीसुतेन
पाशत्रयाद्वयममी, परिमोचनीयाः ॥ 82

अत्यन्तचञ्चलं, अकृत्रिममञ्जनं किं,
झङ्कारभङ्गिरहिता, किमु भृङ्गमाला ।
धूमाङ्कुरः, किमु हुताशनसङ्गहीनः,
कामाक्षि, नेत्ररुचि नीलिमकन्दली ते ॥ 83

कामाक्षि, नित्यमयमञ्जलिरस्तु, मुक्ति-
बीजाय, विभ्रममदोदय-घूर्णिताय ।
कन्दर्पदर्पपुनरुद्भव-सिद्धिदाय,
कल्याणदाय, तव देवि दृगञ्चलाय ॥ 84

दर्पाङ्कुरो, मकरकेतनविभ्रमाणां,
निन्दाङ्कुरो, विदलितोत्पलचातुरीणाम् ।
दीपाङ्कुरो, भवतमिस्रकदम्बकानां,
कामाक्षि पालयतु मां, त्वदपाङ्गपातः ॥ 85

कैवल्यदिव्य-मणिरोहणपर्वतेभ्य:,
कारुण्यनिर्झर-पय:कृतमज्जनेभ्य: ।
कामाक्षि, किङ्करित-शङ्करमानसेभ्य:,
तेभ्यो नमोऽस्तु, तव वीक्षणविभ्रमेभ्य: ॥ 86

अल्पीय एव नवमुत्पलमम्ब हीना,
मीनस्य वा, सरणिरम्बुरुहां च किं वा ।
दूरे, मृगीदृगसमञ्जसं-अञ्जनं च,
कामाक्षि वीक्षणरुचौ, तव तर्कयाम: ॥ 87

मिश्रीभवद्गरल, पङ्किलशङ्करोरस्-
सीमाङ्गणे, किमपि रिङ्खणमादधान: ।
हेलावधूतललित,श्रवणोत्पलोऽसौ,
कामाक्षि, बाल इव राजति ते कटाक्ष: ॥ 88

प्रौढीकरोति विदुषां, नवसूक्तिधाटी-
चूताटवीषु, बुधकोकिल-लाल्यमानम् ।
माध्वीरसं, परिमलं च निरर्गलं ते,
कामाक्षि, वीक्षणविलास-वसन्तलक्ष्मी: ॥ 89

कूलङ्कषं वितनुते, करुणाम्बुवर्षी,
सारस्वतं सुकृतिन:, सुलभं प्रवाहम् ।
तुच्छीकरोति, यमुनाम्बुतरङ्गभङ्गीं,
कामाक्षि, किं तव कटाक्षमहाम्बुवाह: ॥ 90

जागर्ति देवि, करुणाशुकसुन्दरी ते,
ताटङ्करत्नरुचि, दाडिमखण्डशोणे ।
कामाक्षि, निर्भरकटाक्षमरीचिपुञ्ज,-
माहेन्द्रनील-मणिपञ्जरमध्यभागे ॥ 91

कामाक्षि, सत्कुवलयस्य सगोत्रभावात्,
आक्रामति श्रुतिमसौ, तव दृष्टिपातः ।
किञ्च स्फुटं, कुटिलतां प्रकटीकरोति,
भ्रूवल्लरीपरिचितस्य, फलं किमेतत् ॥ 92

एषा, तवाक्षिसुषमा, विषमायुधस्य,
नाराचवर्षलहरी, नगराजकन्ये ।
शङ्के करोति शतधा, हृदि धैर्यमुद्रां,
श्रीकामकोटि यदसौ, शिशिरांशुमौलेः ॥ 93

बाणेन पुष्पधनुषः, परिकल्प्यमान-
त्राणेन, भक्तमनसां करुणाकरेण ।
कोणेन कोमलदृशः, तव कामकोटि,
शोणेन शोषय शिवे, मम शोकसिन्धुम् ॥ 94

मारद्रुहा, मकुटसीमनि लाल्यमाने,
मन्दाकिनीपयसि ते, कुटिलं चरिष्णुः ।
कामाक्षि कोपरभसात्, वलमानमीन-
सन्देहमङ्कुरयति, क्षणमक्षिपातः ॥ 95

कामाक्षि, संवलितमौक्तिककुण्डलांशु,-
चञ्चत्सितश्रवण,चामरचातुरीक: ।
स्तम्भे, निरन्तरमपाङ्गमये भवत्या:,
बद्धश्चकास्ति, मकरध्वजमत्तहस्ती ॥ 96

यावत्कटाक्षरजनी-समयागमस्ते,
कामाक्षि तावत्, अचिरान्नमतां नराणाम् ।
आविर्भवति, अमृतदीधितिबिम्बमम्ब,
संविन्मयं, हृदयपूर्वगिरीन्द्रशृङ्गे ॥ 97

कामाक्षि, कल्पविटपीव भवत्कटाक्ष:,
दित्सु: समस्तविभवं, नमतां नराणाम् ।
भृङ्गस्य, नीलनलिनस्य च, कान्तिसम्पत्
सर्वस्वमेव हरतीति, परं विचित्रम् ॥ 98

अत्यन्तशीतलं, अनर्गलकर्मपाक-
काकोलहारि, सुलभं सुमनोभिरेतत् ।
पीयूषमेव तव वीक्षणमम्ब, किन्तु
कामाक्षि, नीलमिदमित्ययमेव भेद: ॥ 99

अज्ञातभक्तिरसं, अप्रसरद्विवेकं,
अत्यन्तगर्वं, अनधीतसमस्तशास्त्रम् ।
अप्राप्तसत्यं, असमीपगतं च मुक्ते:,
कामाक्षि, नैव तव काङ्क्षति दृष्टिपात: ॥ 100

ॐ

पातेन लोचनरुचे:, तव कामकोटि,
पोतेन पातकपयोधिभयातुराणाम् ।
पूतेन तेन, नवकाञ्चनकुण्डलांशु-
वीतेन, शीतलय, भूधरकन्यके माम् ॥ 101

॥ इति कटाक्षशतकं सम्पूर्णम् ॥

श्रीमूकपञ्चशति - मन्दस्मित शतकम्

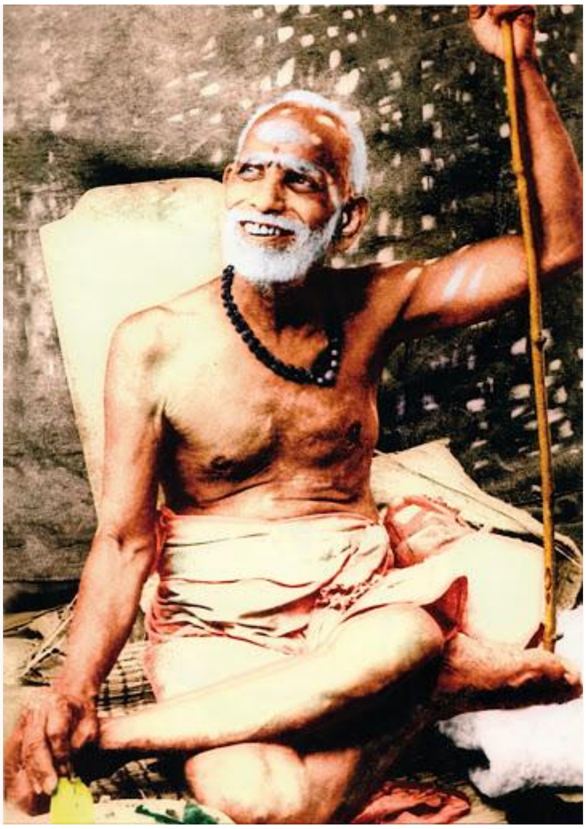

सन्नामैकजुषा जनेन सुलभं संसूचयन्ती शनैः
उत्तुङ्गस्य चिरादनुग्रहतरोरुत्पत्स्यमानं फलम् ।
प्राथम्येन विकस्वरा कुसुमवत्प्रागल्भ्यमभ्येयुषी
कामाक्षि स्मितचातुरी तव मम क्षेमङ्करी कल्पताम् ॥

बध्नीमो, वयमञ्जलिं प्रतिदिनं, बन्धच्छिदे देहिनां,
कन्दर्पागमतन्त्रमूलगुरवे, कल्याणकेलीभुवे ।
कामाक्ष्याः, घनसारपुञ्जरजसे, कामद्रुहश्चक्षुषां,
मन्दारस्तबकप्रभामदमुषे, मन्दस्मितज्योतिषे ॥ 1

सध्रीचे, नवमल्लिकासुमनसां, नासाग्रमुक्तामणेः,
आचार्याय मृणालकाण्डमहसां, नैसर्गिकाय द्विषे ।
स्वर्धुन्या, सह युध्वने, हिमरुचेरर्धासनाध्यासिने,
कामाक्ष्याः, स्मितमञ्जरीधवलिमाद्वैताय, तस्मै नमः ॥ 2

कर्पूरद्युतिचातुरीमतितरां, अल्पीयसीं कुर्वती,
दौर्भाग्योदयमेव संविदधती, दौषाकरीणां त्विषाम् ।
क्षुल्लानेव मनोज्ञमल्लिनिकरान्, फुल्लानपि व्यञ्जती,
कामाक्ष्याः, मृदुलस्मितांशुलहरी, कामप्रसूरस्तु मे ॥ 3

या पीनस्तनमण्डलोपरि, लसत्कर्पूरलेपायते,
या नीलेक्षणरात्रिकान्तिततिषु, ज्योत्स्नाप्ररोहायते ।
या सौन्दर्यधुनीतरङ्गततिषु, व्यालोलहंसायते,
कामाक्ष्याः, शिशिरीकरोतु हृदयं, सा मे स्मितप्राचुरी ॥ 4

येषां गच्छति, पूर्वपक्षसरणिं, कौमुद्वतः श्वेतिमा,
येषां सन्ततमारुरुक्षति, तुलाकक्ष्यां शरच्चन्द्रमाः ।
येषामिच्छति, कम्बुरप्यसुलभां, अन्तेवसत्प्रक्रियां,
कामाक्ष्याः, ममतां हरन्तु मम, ते हासत्विषामङ्कुराः ॥ 5

आशासीमसु सन्ततं विदधती, नैशाकरीं व्याक्रियां,
काशानां, अभिमानभङ्गकलना, कौशल्यमाबिभ्रती ।
ईशानेन विलोकिता सकुतुकं, कामाक्षि ते, कल्मष-
क्लेशापायकरी, चकास्ति लहरी, मन्दस्मितज्योतिषाम् ॥ 6

आरूढस्य, समुन्नतस्तनतटी-साम्राज्यसिंहासनं,
कन्दर्पस्य, विभोर्जगत्त्रयजय-प्राकट्यमुद्रानिधेः ।
यस्याश्चामरचातुरीं कलयते, रश्मिच्छटा चञ्चला,
सा मन्दस्मितमञ्जरी, भवतु नः, कामाय कामाक्षि ते ॥ 7

शम्भोर्या, परिरम्भसम्भ्रमविधौ नैर्मल्यसीमानिधिः,
गैर्वाणीव तरङ्गिणी, कृतमृदुस्यन्दां कलिन्दात्मजाम् ।
कल्माषीकुरुते, कलङ्कसुषमां, कण्ठस्थलीचुम्बिनीं,
कामाक्ष्याः, स्मितकन्दली भवतु नः, कल्याणसन्दोहिनी ॥ 8

जेतुं हारलतामिव स्तनतटीं, सञ्जग्मुषी सन्ततं,
गन्तुं निर्मलतामिव द्विगुणितां, मग्ना कृपास्रोतसि ।
लब्धुं विस्मयनीयतामिव, हरं रागाकुलं कुर्वती,
मञ्जुस्ते, स्मितमञ्जरी, भवभयं मथ्नातु कामाक्षि मे ॥ 9

श्वेतापि प्रकटं, निशाकररुचां, मालिन्यमातन्वती,
शीतापि, स्मरपावकं पशुपतेः, सन्धुक्षयन्ती सदा ।
स्वाभाव्यात्, अधराश्रितापि, नमतामुच्चैर्दिशन्ती गतिं,
कामाक्षि स्फुटमन्तरा, स्फुरतु नः, त्वन्मन्दहासप्रभा ॥ 10

वक्त्रश्रीसरसीजले, तरलित-भ्रूवल्लिकल्लोलिते,
कालिम्ना दधती कटाक्षजनुषा, माधुव्रतीं व्यापृतिम् ।
निर्निद्रामलपुण्डरीककुहना,पाण्डित्यमाबिभ्रती,
कामाक्ष्याः, स्मितचातुरी, मम मनः कातर्यमुन्मूलयेत् ॥ 11

नित्यं बाधितबन्धुजीवमधरं, मैत्रीजुषं पल्लवैः,
शुद्धस्य, द्विजमण्डलस्य च, तिरस्कर्तारमप्याश्रिता ।
या वैमल्यवती सदैव नमतां, चेतः पुनीतेतरां,
कामाक्ष्याः, हृदयं प्रसादयतु मे, सा मन्दहासप्रभा ॥ 12

द्रुह्यन्ती तमसे मुहुः, कुमुदिनीसाहाय्यमाबिभ्रती,
यान्ती, चन्द्रकिशोरशेखरवपुः, सौधाङ्गणे प्रेङ्खणम् ।
ज्ञानाम्भोनिधिवीचिकां सुमनसां, कूलङ्कषां कुर्वती,
कामाक्ष्याः, स्मितकौमुदी हरतु मे, संसारतापोदयम् ॥ 13

काश्मीरद्रवधातुकर्दमरुचा, कल्माषतां बिभ्रती,
हंसौघैरिव कुर्वती, परिचितिं, हारीकृतैर्मौक्तिकैः ।
वक्षोजन्मतुषारशैलकटके, सञ्चारमातन्वती,
कामाक्ष्याः मृदुलस्मितद्युतिमयी, भागीरथी भासते ॥ 14

कम्बोर्वंशपरम्परा इव, कृपासन्तानवल्लीभुवः,
सम्फुल्लस्तबका इव, प्रसृमरा मूर्ताः प्रसादा इव ।
वाक्पीयूषकणा इव, त्रिपथगापर्यायभेदा इव,
भ्राजन्ते तव मन्दहासकिरणाः, काञ्चीपुरीनायिके ॥ 15

वक्षोजे, घनसारपत्ररचना,-भङ्गीसपत्नायिता,
कण्ठे मौक्तिकहारयष्टिकिरण,-व्यापारमुद्रायिता ।
ओष्ठश्रीनिकुरुम्बपल्लवपुटे, प्रेङ्खत्प्रसूनायिता,
कामाक्षि स्फुरतां, मदीयहृदये, त्वन्मन्दहासप्रभा ॥ 16

येषां बिन्दुरिवोपरि प्रचलितः, नासाग्रमुक्तामणिः,
येषां दीन इवाधिकण्ठमयते, हारः करालम्बनम् ।
येषां बन्धुरिवोष्ठयोररुणिमा, धत्ते स्वयं रञ्जनं,
कामाक्ष्याः प्रभवन्तु ते, मम शिवोल्लासाय हासाङ्कुराः ॥ 17

या जाड्याम्बुनिधिं क्षिणोति भजतां, वैरायते कैरवैः,
नित्यं या नियमेन या च यतते, कर्तुं त्रिनेत्रोत्सवम् ।
बिम्बं चान्द्रमसं च वञ्चयति या, गर्वेण सा तादृशी,
कामाक्षि स्मितमञ्जरी, तव कथं ज्योत्स्नेत्यसौ कीर्त्यते ॥ 18

आरुढा रभसात्पुरः, पुररिपोराश्लेषणोपक्रमे,
या ते मातरुपैति, दिव्यतटिनीशङ्काकरी, तत्क्षणम् ।
ओष्ठौ वेपयति, भ्रुवौ कुटिलयति, आनम्रयत्याननं,
तां वन्दे मृदुहासपूरसुषमां, एकाम्रनाथप्रिये ॥ 19

वक्त्रेन्दोस्तव चन्द्रिका स्मिततति:, वल्गु स्फुरन्ती सतां,
स्याच्चेद्युक्तमिदं चकोरमनसां, कामाक्षि कौतूहलम् ।
एतच्चित्रमहर्निशं, यदधिकां, एषा रुचिं गाहते,
बिम्बोष्ठद्युमणिप्रभास्वपि च, यद्बिब्बोकमालम्बते ॥ 20

सादृश्यं कलशाम्बुधेर्वहति यत्, कामाक्षि मन्दस्मितं,
शोभामोष्ठरुचाम्ब विद्रुमभवां, एतद्विदां ब्रूमहे ।
एकस्मादुदितं पुरा किल पपौ, शर्वः पुराणः पुमान्,
एतन्मध्यसमुद्भवं रसयते, माधुर्यरूपं रसम् ॥ 21

उत्तुङ्गस्तनकुम्भशैलकटके, विस्तारिकस्तूरिका,-
पत्रश्रीजुषि चञ्चलाः, स्मितरुचः, कामाक्षि ते कोमलाः ।
सन्ध्यादीधितिरञ्जिता इव मुहुः, सान्द्राधरज्योतिषा,
व्यालोलामलशारदाभ्रशकल, व्यापारमातन्वते ॥ 22

क्षीरं दूरत एव तिष्ठतु, कथं वैमल्यमात्रादिदं,
मातस्ते, सहपाठवीथिमयतां, मन्दस्मितैर्मञ्जुलैः ।
किं चेयं तु भिदास्ति, दोहनवशात्, एकं तु सञ्जायते,
कामाक्षि, स्वयमर्थितं प्रणमतां, अन्यत्तु दोदुह्यते ॥ 23

कर्पूरैरमृतैर्जगज्जननि ते, कामाक्षि चन्द्रातपैः,
मुक्ताहारगुणैः, मृणालवलयैः, मुग्धस्मितश्रीरियम् ।
श्रीकाञ्चीपुरनायिके, समतया संस्तूयते सज्जनैः,
तत्तादृङ्मम तापशान्तिविधये, किं देवि मन्दायते ॥ 24

मध्येगर्भितमञ्जुवाक्यलहरी, माध्वीझरीशीतला,
मन्दारस्तबकायते, जननि ते, मन्दस्मितांशुच्छटा ।
यस्या वर्धयितुं मुहुर्विकसनं, कामाक्षि कामद्रुहः,
वल्गुर्वीक्षणविभ्रमव्यतिकरः, वासन्तमासायते ॥ 25

बिम्बोष्ठद्युतिपुञ्जरञ्जितरुचिः, त्वन्मन्दहासच्छटा,
कल्याणं गिरिसार्वभौमतनये, कल्लोलयत्वाशु मे ।
फुल्लन्मल्लिपिनद्ध-हल्लकमयी, मालेव या पेशला,
श्रीकाञ्चीश्वरि, मारमर्दितुरुरोमध्ये मुहुर्लम्बते ॥ 26

बिभ्राणा शरदभ्रविभ्रमदशां, विद्योतमानाप्यसौ,
कामाक्षि स्मितमञ्जरी किरति ते, कारुण्यधारारसम् ।
आश्चर्यं शिशिरीकरोति, जगतीश्चालोक्य चैनामहो,
कामं खेलति, नीलकण्ठहृदयं, कौतूहलान्दोलितम् ॥ 27

प्रेङ्खत्प्रौढ, कटाक्षकुञ्जकुहरेषु, अत्यच्छगुच्छायितं,
वक्त्रेन्दुच्छवि, सिन्धुवीचिनिचये, फेनप्रतानायितम् ।
नैरन्तर्यविजृम्भितस्तनतटे, नैचोलपट्टायितं,
कालुष्यं कबलीकरोतु मम, ते कामाक्षि मन्दस्मितम् ॥ 28

पीयूषं तव मन्थरस्मितमिति, व्यर्थैव सापप्रथा,
कामाक्षि ध्रुवमीदृशं यदि भवेत्, एतत्कथं वा शिवे ।
मन्दारस्य कथालवं न सहते, मथ्नाति मन्दाकिनीं,
इन्दुं निन्दति, कीर्तितेऽपि, कलशीपाथोधिमीर्ष्यायते ॥ 29

विश्वेषां, नयनोत्सवं वितनुतां, विद्योततां चन्द्रमाः,
विख्यातो मदनान्तकेन, मुकुटी मध्ये च संमान्यताम् ।
आः किं जातमनेन, हाससुषमां आलोक्य कामाक्षि ते,
कालङ्कीमवलम्बते खलु दशां, कल्माषहीनोऽप्यसौ ॥ 30

चेत: शीतलयन्तु न:, पशुपतेरानन्दजीवातव:,
नम्राणां नयनाध्वसीमसु, शरच्चन्द्रातपोपक्रमा: ।
संसाराख्य-सरोरुहाकरखलीकारे, तुषारोत्करा:,
कामाक्षि, स्मरकीर्तिबीजनिकरा:, त्वन्मन्दहासाङ्कुरा: ॥ 31

कर्मौघाख्यतम:कचाकचिकरान्, कामाक्षि सञ्चिन्तये,
त्वन्मन्दस्मितरोचिषां, त्रिभुवन-क्षेमङ्करानङ्कुरान् ।
ये वक्त्रं शिशिरश्रियो विकसितं, चन्द्रातपाम्भोरुह,-
द्वेषोद्घोषण चातुरीमिव, तिरस्कर्तुं परिष्कुर्वते ॥ 32

कुर्युर्न:, कुलशैलराजतनये, कूलङ्कषं मङ्गलं,
कुन्दस्पर्धनचुञ्चवस्तव शिवे, मन्दस्मितप्रक्रमा: ।
ये कामाक्षि समस्तसाक्षिनयनं, सन्तोषयन्तीश्वरं,
कर्पूरप्रकरा इव प्रसृमरा:, पुंसामसाधारणा: ॥ 33

कम्रेण स्नपयस्व, कर्मकुहनाचोरेण, मारागम-
व्याख्याशिक्षणदीक्षितेन, विदुषामक्षीणलक्ष्मीपुषा ।
कामाक्षि स्मितकन्दलेन, कलुषस्फोटक्रियाचुञ्चुना,
कारुण्यामृतवीचिकाविहरण,प्राचुर्यधुर्येण माम् ॥ 34

त्वन्मन्दस्मितकन्दलस्य नियतं, कामाक्षि शङ्कामहे,
बिम्ब: कश्चन नूतन: प्रचलित:, नैशाकर: शीकर: ।
किञ्च क्षीरपयोनिधि: प्रतिनिधि:, स्वर्वाहिनीवीचिका-
बिब्वोकोऽपि विडम्ब एव, कुहना मल्लीमतल्लीरुच: ॥ 35

दुष्कर्मार्कनिसर्गकर्कश,महस्सम्पर्कतप्तं, मिलत्
पङ्कं, शङ्करवल्लभे मम मन:, काञ्चीपुरालङ्क्रिये ।
अम्ब, त्वन्मृदुलस्मितामृतरसे, मङ्क्त्वा विधूय व्यथां,
आनन्दोदयसौधशृङ्गपदवीं, आरोढुमाकाङ्क्षति ॥ 36

नम्राणां नगराजशेखरसुते, नाकालयानां पुर:,
कामाक्षि त्वरया विपत्प्रशमने, कारुण्यधारा: किरन् ।
आगच्छन्तमनुग्रहं प्रकटयन्, आनन्दबीजानि ते,
नासीरे मृदुहास एव तनुते, नाथे, सुधाशीतल: ॥ 37

कामाक्षि प्रथमानविभ्रमनिधि:, कन्दर्पदर्पप्रसू:,
मुग्धस्ते मृदुहास एव गिरिजे, मुष्णातु मे किल्बिषम् ।
यं द्रष्टुं विहिते करग्रह उमे, शम्भुस्त्रपामीलितं,
स्वैरं कारयति स्म, ताण्डवविनोदानन्दिना तण्डुना ॥ 38

क्षुण्णं केनचिदेव धीरमनसा, कुत्रापि नानाजनै:,
कर्मग्रन्थिनियन्त्रितैरसुगमं, कामाक्षि सामान्यत: ।
मुग्धैर्द्रष्टुमशक्यमेव मनसा, मूढस्य मे, मौक्तिकं
मार्गं दर्शयतु, प्रदीप इव ते, मन्दस्मितश्रीरियम् ॥ 39

ज्योत्स्नाकान्तिभिरेव निर्मलतरं, नैशाकरं मण्डलं,
हंसैरेव शरद्विलाससमये, व्याकोचमम्भोरुहम् ।
स्वच्छैरेव विकस्वरैरुडुगणै:, कामाक्षि बिम्बं दिव:,
पुण्यैरेव मृदुस्मितैस्तव मुखं, पुष्णाति शोभाभरम् ॥ 40

मानग्रन्थिविधुन्तुदेन रभसात्, आस्वाद्यमाने, नव-
प्रेमाडम्बरपूर्णिमाहिमकरे, कामाक्षि ते तत्क्षणम् ।
आलोक्य स्मितचन्द्रिकां पुनरिमां, उन्मीलनं जग्मुषीं,
चेत: शीलयते, चकोरचरितं, चन्द्रार्धचूडामणे: ॥ 41

कामाक्षि स्मितमञ्जरीं तव भजे, यस्यास्त्विषामङ्कुरान्,
आपीनस्तनपान-लालसतया, निश्शङ्कमङ्केशय: ।
ऊर्ध्वं वीक्ष्य विकर्षति, प्रसृमरानुद्दामया शुण्डया,
सूनुस्ते, बिसशङ्कयाशु, कुहनादन्तावलग्रामणी: ॥ 42

गाढाश्लेष-विमर्दसम्भ्रमवशात्, उद्दाममुक्तागुण-
प्रालम्बे, कुचकुम्भयोर्विगलिते, दक्षद्विषो वक्षसि ।
या सख्येन पिनह्यति प्रचुरया, भासा तदीयां दशां,
सा मे खेलतु कामकोटि हृदये, सान्द्रस्मितांशुच्छटा ॥ 43

मन्दारे तव मन्थरस्मितरुचां, मात्सर्यमालोक्यते,
कामाक्षि स्मरशासने च नियत:, रागोदयो लक्ष्यते ।
चान्द्रीषु, द्युतिमञ्जरीषु च, महान्द्वेषाङ्कुरो दृश्यते,
शुद्धानां कथमीदृशी गिरिसुते, अशुद्धा दशा कथ्यताम् ॥ 44

पीयूषं खलु पीयते, सुरजनैर्दुग्धाम्बुधिर्मथ्यते,
माहेशैश्च, जटाकलापनिगडै:, मन्दाकिनी नह्यते ।
शीतांशु: परिभूयते च तमसा, तस्मादनेतादृशी,
कामाक्षि स्मितमञ्जरी, तव वचोवैदग्ध्यमुल्लङ्घते ॥ 45

आशङ्के तव मन्दहासलहरीं, अन्यादृशीं चन्द्रिकां,
एकाम्रेशकुटुम्बिनि, प्रतिपदं, यस्या: प्रभासङ्गमे ।
वक्षोजाम्बुरुहे न ते रचयत:, काञ्चिद्दशां कौड्मलीं,
आस्याम्भोरुहमम्ब, किञ्च शनकै:, आलम्बते फुल्लताम् ॥ 46

आस्तीर्णाधरकान्तिपल्लवचये, पातं मुहुर्जग्मुषी,
मारद्रोहिणि, कन्दलत्स्मरशर-ज्वालावलीर्व्यञ्जती ।
निन्दन्ती, घनसारहारवलय,ज्योत्स्नामृणालानि ते,
कामाक्षि स्मितचातुरी, विरहिणीरीतिं, जगाहेतराम् ॥ 47

सूर्यालोकविधौ, विकासमधिकं यान्ती, हरन्ती तम-
स्सन्दोहं नमतां, निजस्मरणत:, दोषाकरद्वेषिणी ।
निर्यान्ती, वदनारविन्दकुहरात्, निर्धूतजाड्या नृणां,
श्रीकामाक्षि तव स्मितद्युतिमयी, चित्रीयते चन्द्रिका ॥ 48

कुण्ठीकुर्यु:, अमी कुबोधघटनां, अस्मन्मनोमाथिनीं,
श्रीकामाक्षि शिवङ्करा:, तव शिवे, श्रीमन्दहासाङ्कुरा: ।
ये तन्वन्ति निरन्तरं, तरुणिमस्तम्बेरमग्रामणी,-
कुम्भद्वन्द्वविडम्बिनि, स्तनतटे मुक्ताकुथाडम्बरम् ॥ 49

प्रेङ्खन्त:, शरदम्बुदा इव शनै:, प्रेमानिलै: प्रेरिता:,
मज्जन्तो मदनारिकण्ठसुषमा, सिन्धौ मुहुर्मन्थरम् ।
श्रीकामाक्षि, तव स्मितांशुनिकरा:, श्यामायमानश्रिय:,
नीलाम्भोधरनैपुणीं तत इतो, निर्निद्रयन्त्यञ्जसा ॥ 50

व्यापारं चतुराननैकविहृतौ, व्याकुर्वती, कुर्वती
रुद्राक्षग्रहणं, महेशि सततं, वागूर्मिकल्लोलिता ।
उत्फुल्लं धवलारविन्दं, अधरीकृत्य स्फुरन्ती सदा,
श्रीकामाक्षि, सरस्वती विजयते, त्वन्मन्दहासप्रभा ॥ 51

कर्पूरद्युतितस्करेण महसा, कल्माषयत्याननं,
श्रीकाञ्चीपुरनायिके, पतिरिव, श्रीमन्दहासोऽपि ते ।
आलिङ्गत्यतिपीवरां स्तनतटीं, बिम्बाधरं चुम्बति,
प्रौढं रागभरं व्यनक्ति, मनसो धैर्यं धुनीतेतराम् ॥ 52

वैशद्येन च, विश्वतापहरण-क्रीडापटीयस्तया,
पाण्डित्येन पचेलिमेन, जगतां नेत्रोत्सवोत्पादने ।
कामाक्षि स्मितकन्दलैस्तव तुलां, आरोढुमुद्योगिनी,
ज्योत्स्नासौ, जलराशिपोषणतया, दूष्यां प्रपन्ना दशाम् ॥ 53

लावण्याम्बुजिनीमृणालवलयैः, शृङ्गारगन्धद्विप-
ग्रामण्यः, श्रुतिचामरैस्तरुणिम-स्वाराज्यतेजोङ्कुरैः ।
आनन्दामृतसिन्धुवीचिपृषतैः, आस्याब्जहंसैस्तव,
श्रीकामाक्षि, मथान मन्दहसितैः, मत्कं मनःकल्मषम् ॥ 54

उत्तुङ्गस्तनमण्डलीपरिचलन्, माणिक्यहारच्छटा,-
चञ्चच्छोणिमपुञ्जमध्यसरणिं, मातः परिष्कुर्वती ।
या वैदग्ध्यमुपैति, शङ्करजटाकान्तारवाटीपतत्,-
स्वर्वापीपयसः, स्मितद्युतिरसौ, कामाक्षि ते मञ्जुला ॥ 55

सन्नामैकजुषा जनेन सुलभं, संसूचयन्ती शनैः,
उत्तुङ्गस्य चिरात्, अनुग्रहतरोः, उत्पत्स्यमानं फलम् ।
प्राथम्येन विकस्वरा कुसुमवत्, प्रागल्भ्यमभ्येयुषी,
कामाक्षि स्मितचातुरी तव, मम क्षेमङ्करी कल्पताम् ॥ 56

धानुष्काग्रसरस्य, लोलकुटिलभ्रूलेखया बिभ्रतः,
लीलालोकशिलीमुखं, नववयस्साम्राज्यलक्ष्मीपुषः ।
जेतुं मन्मथमर्दिनं जननि ते, कामाक्षि हासः स्वयं,
वल्गुर्विभ्रमभूभृतो वितनुते, सेनापतिप्रक्रियाम् ॥ 57

यन्नाकम्पत, कालकूटकबलीकारे चुचुम्बे, न यद्-
ग्लान्या चक्षुषि रूषितानलशिखे, रुद्रस्य तत्तादृशम् ।
चेतो यत्प्रसभं, स्मरज्वरशिखिज्वालेन लेलिह्यते,
तत्कामाक्षि, तव स्मितांशुकलिका हेलाभवं प्राभवम् ॥ 58

सम्भिन्नेव सुपर्वलोकतटिनी, वीचीचयैर्यामुनैः,
संमिश्रेव, शशाङ्कदीप्तिलहरी, नीलैर्महानीरदैः ।
कामाक्षि स्फुरिता तव स्मितरुचिः, कालाञ्जनस्पर्धिना,
कालिम्ना, कचरोचिषां व्यतिकरे, काञ्चिद्दशामश्नुते ॥ 59

जानीमो जगदीश्वरप्रणयिनि, त्वन्मन्दहासप्रभां,
श्रीकामाक्षि सरोजिनीमभिनवां, एषा यतः सर्वदा ।
आस्येन्दोरवलोकने पशुपतेः, अभ्येति सम्फुल्लतां,
तन्द्रालुः, तदभाव एव तनुते, तद्वैपरीत्यक्रमम् ॥ 60

यान्ती लोहितिमानमभ्रतटिनी, धातुच्छटाकर्दमैः,
भान्ती, बालगभस्तिमालिकिरणैः, मेघावली शारदी ।
बिम्बोष्ठद्युतिपुञ्जचुम्बनकला, शोणायमानेन ते,
कामाक्षि स्मितरोचिषा, समदशामारोढुमाकाङ्क्षते ॥ 61

श्रीकामाक्षि मुखेन्दुभूषणमिदं, मन्दस्मितं तावकं,
नेत्रानन्दकरं तथा, हिमकरः, गच्छेद्यथा तिग्मताम् ।
शीतं देवि तथा, यथा हिमजलं सन्तापमुद्रास्पदं,
श्वेतं किञ्च तथा, यथा मलिनतां धत्ते च मुक्तामणिः ॥ 62

त्वन्मन्दस्मितमञ्जरीं प्रसृमरां, कामाक्षि चन्द्रातपं,
सन्तः सन्ततमामनन्ति, अमलता तल्लक्षणं लक्ष्यते ।
अस्माकं न धुनोति तापमधिकं, धूनोति नाभ्यन्तरं
ध्वान्तं, तत्खलु दुःखिनो वयमिदं, केनेति नो विद्महे ॥ 63

नम्रस्य प्रणयप्ररूढकलहच्छेदाय, पादाब्जयोः,
मन्दं चन्द्रकिशोर-शेखरमणेः, कामाक्षि रागेण ते ।
बन्धूकप्रसवश्रियं, जितवतः, बंहीयसीं तादृशीं,
बिम्बोष्ठस्य रुचिं निरस्य, हसितज्योत्स्ना वयस्यायते ॥ 64

मुक्तानां परिमोचनं विदधतः, तत्प्रीतिनिष्पादिनी,
भूयो दूरत एव धूतमरुतः, तत्पालनं तन्वती ।
उद्भूतस्य जलान्तरादविरतं, तद्दूरतां जग्मुषी,
कामाक्षि स्मितमञ्जरी तव कथं, कम्बोस्तुलामश्नुते ॥ 65

श्रीकामाक्षि, तव स्मितद्युतिझरी-वैदग्ध्यलीलायितं,
पश्यन्तोऽपि, निरन्तरं सुविमलंमन्या जगन्मण्डले ।
लोकं हासयितुं किमर्थमनिशं, प्राकाश्यमातन्वते,
मन्दाक्षं विरहय्य, मङ्गलतरं मन्दारचन्द्रादय: ॥ 66

क्षीराब्धेरपि शैलराजतनये, त्वन्मन्दहासस्य च,
श्रीकामाक्षि वलक्षिमोदयनिधे:, किञ्चिद्विदां ब्रूमहे ।
एकस्मै पुरुषाय देवि स ददौ, लक्ष्मीं कदाचित्पुरा,
सर्वेभ्योऽपि ददात्यसौ तु सततं, लक्ष्मीं च वागीश्वरीम् ॥ 67

श्रीकाञ्चीपुररत्नदीपकलिके, तान्येव मेनात्मजे,
चाकोराणि कुलानि देवि सुतरां, धन्यानि मन्यामहे ।
कम्पातीरकुटुम्बचङ्क्रमकला, चुञ्चूनि चञ्चूपुटै:,
नित्यं यानि तव स्मितेन्दुमहसां, आस्वादमातन्वते ॥ 68

शैत्यप्रक्रममाश्रितोऽपि नमतां, जाड्यप्रथां धूनयन्,
नैर्मल्यं परमं गतोऽपि, गिरिशं, रागाकुलं चारयन् ।
लीलालापपुरस्सरोऽपि सततं, वाचंयमान्प्रीणयन्,
कामाक्षि स्मितरोचिषां, तव समुल्लास:, कथं वर्ण्यते ॥ 69

श्रोणीचञ्चलमेखलामुखरितं, लीलागतं मन्थरं,
भ्रूवल्लीचलनं, कटाक्षवलनं, मन्दाक्षवीक्षाचणम् ।
यद्वैदग्ध्यमुखेन मन्मथरिपुं, संमोहयन्त्यञ्जसा,
श्रीकामाक्षि, तव स्मिताय, सततं तस्मै नमस्कुर्महे ॥ 70

श्रीकामाक्षि, मनोज्ञमन्दहसित-ज्योतिष्प्ररोहे तव,
स्फीतश्वेतिम,सार्वभौमसरणि-प्रागल्भ्यमभ्येयुषि ।
चन्द्रोऽयं युवराजतां कलयते, चेटीधुरं चन्द्रिका,
शुद्धा सा च सुधाझरी, सहचरीसाधर्म्यमालम्बते ॥ 71

ज्योत्स्ना किं तनुते, फलं तनुमतां, औष्ण्यप्रशान्तिं विना,
त्वन्मन्दस्मितरोचिषा तनुमतां, कामाक्षि रोचिष्णुना ।
सन्तापो विनिवार्यते, निजवचः प्राचुर्यमङ्कूर्यते,
सौन्दर्यं परिपूर्यते, जगति सा कीर्तिश्च सञ्चार्यते ॥ 72

वैमल्यं कुमुदश्रियां, हिमरुचः कान्त्यैव सन्धुक्ष्यते,
ज्योत्स्नारोचिरपि, प्रदोषसमयं प्राप्यैव सम्पद्यते ।
स्वच्छत्वं नवमौक्तिकस्य, परमं संस्कारतो दृश्यते,
कामाक्ष्याः, स्मितदीधितेर्विशदिमा, नैसर्गिको भासते ॥ 73

प्राकाश्यं परमेश्वरप्रणयिनि, त्वन्मन्दहासश्रियः,
श्रीकामाक्षि मम क्षिणोतु, ममतावैचक्षणीमक्षयाम् ।
यद्भीत्येव निलीयते हिमकरः, मेघोदरे, शुक्तिका-
गर्भे मौक्तिकमण्डली च, सरसीमध्ये मृणाली च सा ॥ 74

हेरम्बे च गुहे च, हर्षभरितं वात्सल्यमङ्कूरयत्,
मारद्रोहिणि पूरुषे, सहभुवं प्रेमाङ्कुरं व्यञ्जयत् ।
आनम्रेषु जनेषु, पूर्णकरुणावैदग्ध्यमुत्तालयत्,
कामाक्षि स्मितमञ्जसा, तव कथङ्कारं मया कथ्यते ॥ 75

ॐ

सङ्क्रुद्धद्विजराजकोऽप्यविरतं, कुर्वन्द्विजैः सङ्गमं,
वाणीपद्धतिदूरगोऽपि, सततं तत्साहचर्यं वहन् ।
अश्रान्तं पशुदुर्लभोऽपि कलयन्, पत्यौ पशूनां रतिं,
श्रीकामाक्षि, तव स्मितामृतरसस्यन्दो मयि स्पन्दताम् ॥ 76

श्रीकामाक्षि महेश्वरे, निरुपमप्रेमाङ्कुरप्रक्रमं,
नित्यं यः प्रकटीकरोति सहजां, उन्निद्रयन्माधुरीम् ।
तत्तादृक्तव मन्दहासमहिमा, मातः कथं मानितां,
तन्मूर्ध्ना, सुरनिम्नगां च कलिकां, इन्दोश्च तां निन्दति ॥ 77

ये माधुर्यविहारमण्टपभुवः, ये शैत्यमुद्राकराः,
ये वैशद्यदशाविशेषसुभगाः, ते मन्दहासाङ्कुराः ।
कामाक्ष्याः सहजं गुणत्रयमिदं, पर्यायतः कुर्वतां,
वाणीगुम्फनडम्बरे च, हृदये, कीर्तिप्ररोहे च मे ॥ 78

कामाक्ष्याः, मृदुलस्मितांशुनिकराः, दाक्षान्तके वीक्षणे,
मन्दाक्षग्रहिलाः, हिमद्युति-मयूखाक्षेपदीक्षाङ्कुराः ।
दाक्ष्यं पक्ष्मलयन्तु, माक्षिकगुडद्राक्षाभवं वाक्षु मे,
सूक्ष्मं, मोक्षपथं निरीक्षितुमपि, प्रक्षालयेयुर्मनः ॥ 79

जात्या शीतलशीतलानि, मधुराणि, एतानि पूतानि ते,
गाङ्गानीव पयांसि देवि पटलानि, अल्पस्मितज्योतिषाम् ।
एनःपङ्कपरम्परामलिनितां, एकाम्रनाथप्रिये,
प्रज्ञानात्सुतरां, मदीयधिषणां, प्रक्षालयन्तु क्षणात् ॥ 80

अश्रान्तं परतन्त्रित: पशुपति:, त्वन्मन्दहासाङ्कुरै:,
श्रीकामाक्षि तदीयवर्णसमता, सङ्गेन शङ्कामहे ।
इन्दुं नाकधुनीं च शेखरयते, मालां च धत्ते नवै:
वैकुण्ठै:, अवकुण्ठनं च कुरुते, धूलीचयैर्भास्मनै: ॥ 81

श्रीकाञ्चीपुरदेवते, मृदुवचस्सौरभ्यमुद्रास्पदं,
प्रौढप्रेमलतानवीनकुसुमं, मन्दस्मितं तावकम् ।
मन्दं कन्दलति प्रियस्य वदनालोके, समाभाषणे
श्लक्ष्णे कुड्मलति, प्ररूढपुलके, चाश्लेषणे फुल्लति ॥ 82

किं त्रैस्रोतसमम्बिके परिणतं, स्रोतश्चतुर्थं नवं,
पीयूषस्य समस्ततापहरणं, किंवा द्वितीयं वपु: ।
किंस्वित्, त्वन्निकटं गतं, मधुरिमाभ्यासाय गव्यं पय:,
श्रीकाञ्चीपुरनायकप्रियतमे, मन्दस्मितं तावकम् ॥ 83

भूषा वक्त्रसरोरुहस्य सहजा, वाचां सखी शाश्वती,
नीवी विभ्रमसन्तते:, पशुपते: सौधी दृशां पारणा ।
जीवातुर्मदनश्रिय:, शशिरुचेरुच्चाटनी देवता,
श्रीकामाक्षि, गिरामभूमिमयते, हासप्रभामञ्जरी ॥ 84

सूति: श्वेतिमकन्दलस्य, वसति: शृङ्गारसारश्रिय:,
पूर्ति: सूक्तिझरीरसस्य, लहरी कारुण्यपाथोनिधे: ।
वाटी काचन कौसुमी, मधुरिमस्वाराज्यलक्ष्म्यास्तव,
श्रीकामाक्षि, ममास्तु मङ्गलकरी, हासप्रभाचातुरी ॥ 85

जन्तूनां जनिदु:खमृत्युलहरी,सन्तापनं कृन्ततः,
प्रौढानुग्रहपूर्णशीतलरुचः, नित्योदयं बिभ्रतः ।
श्रीकामाक्षि, विसृत्वरा इव कराः, हासाङ्कुरास्ते हठात्,
आलोकेन निहन्युः, अन्धतमसस्तोमस्य मे सन्ततिम् ॥ 86

उत्तुङ्गस्तनमण्डलस्य, विलसल्लावण्यलीलानटी-
रङ्गस्य, स्फुटमूर्ध्वसीमनि मुहुः, प्राकाश्यमभ्येयुषी ।
श्रीकामाक्षि, तव स्मितद्युतिततिः, बिम्बोष्ठकान्त्यङ्कुरैः,
चित्रां विद्रुममुद्रितां वितनुते, मौक्तीं वितानश्रियम् ॥ 87

स्वाभाव्यात्तव वक्त्रमेव ललितं, सन्तोषसम्पादनं
शम्भोः, किं पुनरञ्चितस्मितरुचः, पाण्डित्यपात्रीकृतम् ।
अम्भोजं, स्वत एव सर्वजगतां, चक्षुःप्रियम्भावुकं,
कामाक्षि स्फुरिते, शरद्विकसिते, कीदृग्विधं भ्राजते ॥ 88

पुम्भिर्निर्मलमानसैः विदधते, मैत्रीं दृढं निर्मलां,
लब्ध्वा कर्मलयं च निर्मलतरां, कीर्तिं लभन्तेतराम् ।
सूक्तिं पक्ष्मलयन्ति, निर्मलतमां, यत्तावकाः सेवकाः,
तत्कामाक्षि, तव स्मितस्य कलया, नैर्मल्यसीमानिधेः ॥ 89

आकर्षन्नयनानि नाकिसदसां, शैत्येन संस्तम्भयन्
इन्दुं, किञ्च विमोहयन्पशुपतिं, विश्वार्तिमुच्चाटयन् ।
हिंसन्संसृतिडम्बरं तव शिवे, हासाह्वयो मान्त्रिकः,
श्रीकामाक्षि, मदीयमानसतमोविद्वेषणे, चेष्टताम् ॥ 90

क्षेपीय:, क्षपयन्तु कल्मषभयानि, अस्माकमल्पस्मित-
ज्योतिर्मण्डलचङ्क्रमास्तव शिवे, कामाक्षि रोचिष्णव: ।
पीडाकर्मठ,कर्मघर्मसमय,व्यापारतापानल-
श्रीपाता:, नवहर्षवर्षणसुधा,स्रोतस्विनीशीकरा: ॥ 91

श्रीकामाक्षि, तव स्मितैन्दवमह:पूरे, परिस्फूर्जति,
प्रौढां वारिधिचातुरीं कलयते, भक्तात्मनां प्रातिभम् ।
दौर्गत्यप्रसरा:, तम:पटलिकासाधर्म्यमाबिभ्रते,
सर्वं कैरवसाहचर्यपदवीरीतिं, विधत्ते परम् ॥ 92

मन्दारादिषु, मन्मथारिमहिषि, प्राकाश्यरीतिं निजां,
कादाचित्कतया विशङ्क्य बहुशो, वैशद्यमुद्रागुण: ।
श्रीकामाक्षि, तदीयसङ्गमकलामन्दीभवत्कौतुक:,
सातत्येन तव स्मिते वितनुते, स्वैरासनावासनाम् ॥ 93

इन्धाने, भववीतिहोत्रनिवहे, कर्मौघचण्डानिल-
प्रौढिम्ना बहुलीकृते, निपतितं, सन्तापचिन्ताकुलम् ।
मात:, मां परिषिञ्च, किञ्चिदमलै: पीयूषवर्षैरिव,
श्रीकामाक्षि, तव स्मितद्युतिकणै:, शैशिर्यलीलाकरै: ॥ 94

भाषाया रसनाग्रखेलनजुष:, शृङ्गारमुद्रासखी-
लीलाजातरते:, सुखेन, नियमस्नानाय मेनात्मजे ।
श्रीकामाक्षि, सुधामयीव शिशिरा, स्रोतस्विनी तावकी,
गाढानन्दतरङ्गिता विजयते, हासप्रभाचातुरी ॥ 95

सन्तापं विरलीकरोतु सकलं, कामाक्षि मच्चेतना,
मज्जन्ती, मधुरस्मितामरधुनी, कल्लोलजालेषु ते ।
नैरन्तर्यमुपेत्य, मन्मथमरुल्लोलेषु येषु स्फुटं,
प्रेमेन्दुः, प्रतिबिम्बितो वितनुते, कौतूहलं धूर्जटेः ॥ 96

चेतः, क्षीरपयोधिमन्थरचलद्रागाख्य,मन्थाचल-
क्षोभव्यापृतिसम्भवां, जननि ते, मन्दस्मितश्रीसुधाम् ।
स्वादंस्वादमुदीतकौतुकरसा, नेत्रत्रयी शाङ्करी,
श्रीकामाक्षि, निरन्तरं परिणमति, आनन्दवीचीमयी ॥ 97

आलोके, तव पञ्चसायकरिपोः, उद्दामकौतूहल,-
प्रेङ्खन्मारुत,घट्टनप्रचलितात्, आनन्ददुग्धाम्बुधेः ।
काचिद्वीचिरुदञ्चति प्रतिनवा, संवित्प्ररोहात्मिका,
तां कामाक्षि, कवीश्वराः, स्मितमिति व्याकुर्वते सर्वदा ॥ 98

सूक्तिः शीलयते, किमद्रितनये, मन्दस्मितात्ते मुहुः,
माधुर्यागमसम्प्रदायमथवा, सूक्तेर्नु मन्दस्मितम् ।
इत्थं कामपि गाहते मम मनः, सन्देहमार्गभ्रमिं,
श्रीकामाक्षि, न पारमार्थ्यसरणिस्फूर्तौ, निधत्ते पदम् ॥ 99

क्रीडालोलकृपासरोरुहमुखी,सौधाङ्गणेभ्यः, कवि-
श्रेणीवाक्परिपाटिकामृतझरी, सूतीगृहेभ्यः शिवे ।
निर्वाणाङ्कुर-सार्वभौमपदवी, सिंहासनेभ्यस्तव,
श्रीकामाक्षि, मनोज्ञमन्दहसित-ज्योतिष्कणेभ्यो नमः ॥ 100

ॐ

आर्यामेव विभावयन्मनसि य:, पादारविन्दं पुर:
पश्यन्, आरभते स्तुतिं, स नियतं, लब्ध्वा कटाक्षच्छविम् ।
कामाक्ष्या:, मृदुलस्मितांशुलहरी,ज्योत्स्नावयस्यान्वितां,
आरोहति, अपवर्गसौधवलभीं, आनन्दवीचीमयीम् ॥ 101

॥ इति मन्दस्मितशतकं सम्पूर्णम् ॥